

לשכת מנכ"ל המועצה

תמלול דיון הנהלה מס' 6

מתאריך 16.6.19

השתתפו	עו"ד גלדיס פליישר קרוב, עו"ד שמיל פלג, מדליה הדס, מידד כלפון, אמיר שילה, נטע אראלי, הילה עיני, יוכבד מרגלית, יואב בר סלע, פאר אהובה
התנצלו	אביחי מיכל, ברי גדעון, אילנה גולן, דביר שרון
לא השתתפו	רון קינן
בנוכחות	ד"ר גלית שאול-ראשת המועצה עו"ד חיזקי סיבק- סגן ומ"מ ראשת המועצה יעריב יעירי- סגן ראשת המועצה עו"ד גיא ויצלבסקי- סגן ראשת המועצה עו"ד עמית בן צבי - מנכ"ל המועצה מנשה דוד- גזבר המועצה אלון הימן- מנכ"ל החברה הכלכלית ד"ר עידית נס ויסמן- מבקרת המועצה והממונה על תלונות הציבור ארמין אברמוביץ- מהנדס המועצה מורן בן דרור - ע. מנכ"ל המועצה דימה גור- מנהל מחלקת הכנסות

סדר יום :

1. **דיווחי ראשת המועצה.**
2. **אישור פרוטוקול הנהלה מספר 5/19.**
3. **הצעת צו המיסים לשנת 2020, מציג: מנשה דוד, גזבר המועצה.**
4. **מינוי סגן ומ"מ ראשת המועצה, חיזקי סיבק כדירקטור בעמותת מעבדת שירות השדה, מציג: עו"ד עמית בן צבי, מנכ"ל.**

לשכת מנכ"ל המועצה תמלול

עו"ד עמית בן צבי: אנחנו מתכבדים לפתוח את ישיבת ההנהלה, מספר 6/19. היום שישה עשר בחודש יוני 2019. אני מזכיר לכולם כפי שכתוב על המצגת ממול. הדין מוקלט. כל דובר אנא יאמר את שמו את הישוב שאותו הוא מייצג בכדי שנוכל לכתוב כך בפרוטוקול. ללא שם אנחנו מציינים דובר או דוברת. סדר היום מונח בפניכם. דיווחי ראשת המועצה יהיו בהמשך. הנושא הראשון, יש מספר חברי הנהלה ששלחו לי הודעה שהם יאחרו בכמה דקות ויצטרפו אלינו תוך כדי הישיבה, הנושא הראשון שעל סדר היום - הנושאים מונחים פה על המצגת בפניכם. אישור פרוטוקול הנהלה מספר חמש תשע עשרה והכוונה לפרוטוקול הקודם. קיבלתי הסתייגות אומנם בעל פה של נטע שמזוהה כ"דובר" שדבריו נכתבו בפרוטוקול על שם דובר, נטע מזהה את זה שזה כנראה דברים שנאמרו על ידו, בנושא תנועות הנוער. הוא העיר את תשומת ליבי על משפט שככל הנראה נכתב אחרת וגם שינה את המשמעות. אנחנו נבחן את זה, מורן בהתאם להקלטה ונעשה את התיקון בישיבה הבאה. מעבר להסתייגות של נטע לא קיבלנו הסתייגות נוספות על כך אנחנו נראה את הפרוטוקול כמאושר בהסתייגות ובדין הבא אנחנו נעשה אישור נוסף. אנחנו נעבור ברשותכם לנושא שלישי על סדר היום, הצעת צו המיסים לשנת 2020. המציג מנשה דויד גזבר המועצה וגם דימה איתנו. נכון? מי יציג? מנשה, אוקי. יש גם מצגת, כן? אוקי. אז עד שהמצגת תועלה כפי שכולנו או מי מאיתנו יודעים לקראת כל שנת כספים על המועצה לאשר צו מיסים. מכיוון שחלק מן החברים הם חברים חדשים, מעבר להגדרה של ארנונה, כל הפרוצדורה וגם ההגדרות פחות בהירות. ביקשתי ממש בכמה דקות לתת איזשהו רקע שאנחנו נבין על מה אנחנו מדברים ורק לאחר מכן לגשת לצו עצמו. כמובן שהנושא מועלה בהנהלה, ויועלה גם במליאה הקרובה. דימה בבקשה.

דימה גור: מנשה.

עו"ד עמית בן צבי: מנשה בבקשה.

מנשה דויד: טוב צוהריים טובים לכולם.

עו"ד עמית בן צבי: כן?

דובר: רק דימה (לא ברור).

עו"ד עמית בן צבי: דימה תציג את עצמך במשפט.

דימה גור: שלום שמי דימה. מנהל מחלקת הכנסות של המועצה.

הצעת צו המיסים לשנת 2020.

מנשה דויד: אז ככה, בעצם זה פעם ראשונה שלכם, שאתם אמורים לאשר הצעת מיסים לשנה הבאה לפי הכללים. עד סוף החודש אנחנו צריכים להעביר את ההחלטה במליאת המועצה. אז קצת רקע. אנחנו מממנים את הפעילות שלנו מארנונה מההכנסות. הארנונה בתקציב המועצה היא בערך מאה ארבעים מיליון שקל. מתוך כארבע מאות מיליון שקל תקציב. הארנונה היא מס שנתי. היא חלה על כל מי שמחזיק נכסים, על כל הנכסים והיא מחולקת מסיווגים שונים.

לשכת מנכ"ל המועצה

מבחינת לוח זמנים, אנחנו צריכים להגיע עד הראשון לשביעי לאישור במליאה. כן? ובדרך כלל אנחנו צריכים עד שלושים לשישי, עשרה ימים לפני שצריך לפרסם את הצו, צריך לפרסם אותו גם באתר האינטרנט. כך שכל מי שיש לו מה להגיד יש לו הזדמנות להגיד. וחמש עשרה יום אחרי שההצעה אושרה במליאת המועצה, במידה ויש בקשות להעלאה חריגה, צריך להגיש את הבקשות במשרד הפנים. השנה המדד מה שאנחנו קוראים לזה, טייס אוטומטי לפי ההסכם בין השלטון המקומי לבין הממשלה מדבר על 2.58% שזה בעצם מורכב מחמישים אחוז מעליות המדד, מדד ממאי שמונה עשרה עד מאי תשע עשרה, זה עלה באחד נקודה שלוש. וזה תורם אפס שישים וחמישה אחוז מהעלאת הארנונה והמדד השני זה מדד השכר הציבורי, גם כן ממאי עד מאי. וזה עלה בשלוש נקודה שבעים וחמישה אחוז. אבל בסך הכל, זה תרם אחד נקודה תשעים ושלושה אחוז לתוספת הארנונה ובסך הכל הטייס האוטומטי עומד השנה על 2.58%.

עו"ד עמית בן צבי: זאת העלייה בעצם?

מנשה דויז: זאת העלייה באלפיים שמונה עשרה, תשע עשרה, לעשרים.

דובר: אתה יכול לחזור שנייה (לא ברור).

מנשה דויז: תחזור דימה.

דובר: מדד המחירים לצרכן עלה ב-?

מנשה דויז: אחד נקודה שלוש.

דובר: אחד נקודה שלוש?

מנשה דויז: כן.

דובר 1: באיזושהי נוסחה שקובעת,

מנשה דויז: זה הכל עובדות,

דובר: כן.

מנשה דויז: נטע, זה עובדות זה לא....

נטע: כן רוצה להגיד.

מנשה דויז: אוקי. קדימה. פה דימה הכין לנו, את שיעור העלייה בעשר שנים האחרונות, אתם רואים מאלפיים ושבע היה שתיים נקודה שבע. אלפיים ושמונה היה אפס. שנה שעברה היא אפס שלושים ושתיים והשנה שתיים וחמישים ושמונה שאלפיים ארבע עשרה הייתה את התוספת הכי גדולה.

דובר: באלפיים ותשע.

מנשה דויז: אה, סליחה. אלפיים ותשע. ארבע שבעים וחמש.

לשכת מנכ"ל המועצה

דובר: 1: אה,

דובר: 1: עברו שנתיים, זה קצת מטעה.

מנשה דויד: מה?

דובר: 2: לא כי העלאה באלפיים ושמונה לא היה.

מנשה דויד: כן באלפיים ושמונה זה היה שנת מעבר. עד אז המדד נראה לי מתעדכן בסוף שנה. ובגלל שהרשויות באו בטענה, ואמרו שלא מספיקים להכין ולא מספיקים לאשר להם את העלויות החריגות, לקראת תחילת שנת המס, אז אמר, אז גדעון סער שהיה שר הפנים, שינה את המועדים ואמר שהגיע הזמן...

דובר: אז זה מופעל אוטומטית על כל הרשויות?

מנשה דויד: מופעל אוטומטית על כל הרשויות. כאן יש לנו טבלה של התעריפים המעודכנים לשנת אלפיים ותשע עשרה. שבכל, בכל קטגוריה, אלה הקטגוריות שהם, ששלוש עשרה סיווגים שונים (לא ברור). סיווגים ראשיים שמתחתיו יש (לא ברור) עוד סיווגים. שהסיווג הראשון זה, ערעורים. תסתכלו התעריף המינימום שלושים וחמש. מקסימום מאה עשרים.

דובר: מה זה למטר כאילו?

מנשה דויד: הכל זה למטר לשנה.

נטע: זה מטר לשנה.

דובר: מה זה מינימום מקסימום?

מנשה דויד: כל ה-, מינימום מקסימום אתה יכול לחייב רק בין המינימום לבין המקסימום.

דובר: אתה מחליט?

מנשה דויד: לא, לא.

דובר: אלא?

מנשה דויד: יש חוקי הקפאה. מותר לך להעלות את המיסים של שנה קודמת.

דובר: אמ המ.

מנשה דויד: והתוספת שתיים חמישים שמונה.

דובר: הבנתי.

מנשה דויד: אם אתה רוצה מעבר שתיים חמישים ושמונה אתה צריך בקשה חריגה.

דובר: להגיש בקשה..

דוברת: חריגה.

לשכת מנכ"ל המועצה

מנשה דויז: וזה באישור של שני שרים. שר הפנים. ושר האוצר.

דוברת: יש אופציה לא להעלות?

דובר: גם פחות מזה צריכים אישור.

דובר1: כן.

מנשה דויז: לא אופציה להוריד. צריך בקשה של שני שרים.

עו"ד עמית בן צבי: אישור חריג. זה חשוב להבין. כן.

מנשה דויז: רשות מקומית רשאית להגיש בקשה לאישור חריג, העלאה או הפחתה על פי שיעור, הסכום שנקבע. מטרת האישור החריג שינויים בצו המיסים. וניתן להגיש את הבקשה להעלאה בשלב המיסים, בהתאם לקווים מנחים שמשרד הפנים מפרסם. בשנה שעברה האישור חריג דיבר על חמישה אחוז, שהחמישה אחוז כולל את הטייס האוטומטי השנה בעצם הכללים עדיין לא פורסמו. אבל מדברים שכנראה זה יהיה אלפיים חמישה אחוז.

דובר: כלומר?

מנשה דויז: שהדלתא, אם בשנה שעברה, היה אפס שלושים ושתיים והיה מותר לעלות על חמש, אז זה כמעט היה מותר לעלות בארבע פסיק שש. והשנה מותר לעלות רק...

דוברת: שתיים ארבע.

מנשה דויז: שתיים, זה לא בדיוק שתיים ארבע, כי זה אחד על השני. אז זה טיפה פחות. אוקי. הכנסות מארנונה ביחס למעמד מוניציפלי, הירוק זה לא למגורים. והכחול זה למגורים. בעיריות זה ממוצע של העיריות, חמישים ושתיים אחוז באים מעסקים, מהמועצות המקומיות, היחס הוא ממש זה, עשרים וחמישה אחוז ובמועצות האזוריות, חמישים ושמונה לעומת ארבעים ושתיים.

דוברת: איפה אנחנו?

מנשה דויז: אנחנו הנה תיכף... הנה אנחנו. אנחנו בארבעים וארבע אחוז שלא...

דוברת: אתה יכול להחזיר רגע אחד אחורה?

מנשה דויז: אתן לך את כל ה-, את כל המצגת.

דוברת: יש לי, יש לי את הכל.

עו"ד עמית בן צבי: עכשיו זה נתון שמה? שמי מגדיר את זה?

מנשה דויז: זה, זה בלי נועצים, מנתונים של משרד.

דימה גור: זה לשכת התיאום לסטטיסטיקה על פי הנתונים.

לשכת מנכ"ל המועצה

עו"ד עמית בן צבי: עכשיו זה ממוצע? זה לא איזושהי...

דוברת: זה לא של,

מנשה דויד: כן, כן.

דימה גור: לא, אבל עשיתי פה דוח נוסף. גרף נוסף שלקחנו מספר, מספר מועצות סמוכות אלינו. מועצות אזוריות, כן? ודומות לנו. אוקי. ורצינו לראות איפה, איפה זה מתפלג.

מנשה דויד: למעשה אנחנו עכשיו...

דימה גור: יש כאלה...

מנשה דויד: באותו סטאטוס. שלמשל גזר שישים ושלוש אחוז. חוף השרון שישים ואחד. מטה אשר שישים ושלושה אחוז.

דובר: מועצה שכנה.

מנשה דויד: (לא ברור) חמישים אחוז.

דימה גור: אנחנו לוקחים את הממוצע פה. יוצא חמישים וחמישה אחוז מכל אלה, רק אם אלה שלקחתי את המדגם.

דוברת: לא שכנה במיקום.

דובר: כן, כן.

דוברת: שכנה בסוציו-אקונומי.

דובר: לא, ברור.

מנשה דויד: כן, כן. אוקי.

דימה גור: זה שלנו.

מנשה דויד: זה שלנו. איך, מה אצלנו מחויב? חמישים ושישה אחוז בא ממגורים. משרדים, מסחר ושירותים חמישה אחוז. ובהתאמה, מה זה שמונה עשרה אחוז?

דוברת: זה בתי מלון או (לא ברור).

מנשה דויד: לא, לא תעשי...

דובר: (לא ברור) ארבע עשרה אחוז אמרנו?

דוברת: ממש לאותו צבע.

מנשה דויד: (לא ברור) חקלאות נותנת אחוז אחד. אוקי.

דובר: רגע מנשה, כשאתה אומר חמישים ושישה אחוז זה נטו אחרי ההנחות?

לשכת מנכ"ל המועצה

מנשה דויז: זה החיוב.

דימה גור: זה החיוב.

מנשה דויז: לפני הנחות.

דובר: אה זה לפני הנחות?

מנשה דויז: כן. שהנחות הן רק למגורים.

דימה גור: אבל זה לא משנה. זה אותו דבר. כלומר היחס נשמר גם בגבייה גם בחיוב.

דובר1: איך יכול להיות (לא ברור).

דימה גור: סטייה, אתה מסתכל על (לא ברור).

דובר: אה.

מנשה דויז: אבל רגע גלית, אל תסמני, נכין לך אחד אחר.

דימה גור: יש לנו הנחות גם לעסקים.

דובר: אין הרבה.

דובר1: לא זה לא רק זה יש לך בעסקים את החובות אבודים, אז זה מתקזז לפעמים.

עו"ד עמית בן צבי: דימה למליאה, חברי המליאה רואים עוד פחות טוב מחברי ההנהלה, אם אפשר,

דימה גור: זה עובר יותר מהר כשרואים.

עו"ד עמית בן צבי: לא, לא.

דוברת: להגדיל.

עו"ד עמית בן צבי: להגדיל. להגדיל פשוט שנוכל לראות את זה. לשבוע הבא. כן.

דימה גור: טוב זה סך כל הכנסות.

מנשה דויז: סך הכל החיוב שלנו לשנה הבאה, מאה חמישים מיליון שקל.

דימה גור: שלנו.

מנשה דויז: שמתחלק ל-,

דוברת: אלפיים תשע עשרה.

מנשה דויז: שמונים וארבע מגורים. משרדי מסחר ושירותים. בעשייה,

דובר: מה שחשוב שם זה העמודה האחרונה ותעריף משוכלל ותיכף נראה,

לשכת מנכ"ל המועצה

מנשה דויז: התעריף המשוכלל שלנו הוא דיי מטריד במיוחד במגורים. אני לא מדבר על שאר התעריף. לעומת, היות ומצב שלנו, יש את הישובים הפרטניים. ששם בעצם אנחנו חייבים את שני המסלולים. גם של הוועד וגם של המועצה. לעומת זה ב-, לעומת זה ב-, שאר התעריפים במרוכז, הישובים המרוכזים בכלל לא בדוח הצעה פה. ושאר התעריפים אנחנו (לא ברור) תעריפים של המועצה.

דובר: מה זה אומר ישובים מרוכזים?

מנשה דויז: ישובים מרוכזים כשהישוב גובה את הארנונה מהחברים ומעביר למועצה.

דוברת: זו הסיבה שזה יותר יקר שם?

מנשה דויז: זה היסטורית, זה נמשך. יש גם איזה ישוב אחד או שתיים,

דובר: מנשה מה זה בתי מלון?

מנשה דויז: בתי מלון אל תשכח שהיה לנו את (לא ברור).

דובר: לא חוץ מזה.

מנשה דויז: היה עוד,

דובר: הכוונה זה, הכוונה פה?

דוברת: יערי.

מנשה דויז: זה התעריף. שבעים ואחד שבעים. בעיקר זה היה בזה.

דימה גור: זה למעשה מקודם ראיתם את הדפי מינימום מקסימום ואנחנו משווים את התעריפים למעשה לפי כמה פרמטרים, יש תעריפים לפי מצב סוציו אקונומי, שזה במגורים אנחנו משווים. ברגע שאנחנו מסתכלים על (לא ברור) סוציו אקונומי. שמונה, אז יש תעריף שנקבע על ידי משרד הפנים תעריף (לא ברור) שנקבע על ידי משרד הפנים. אנחנו צריכים, לאשר, לראות איך אנחנו ביחד (לא ברור) לתעריף הנורמטיבי. התעריף הנורמטיבי סוציו אקונומי שמונה, הוא חמישים ושמונה וחצי. שוב פעם מנשה הסביר שבגלל כל הנושא של הרישום של המרוכזים בישובים פרטניים, אז הוא דיי מטעה. המספר דיי מטעה. יש ישובים בעמק חפר שיש להם תעריף הרבה יותר גבוה. ויש ישובים שהם נמצאים באזור הזה בממוצע, אגב, מה שהפונקציה פה של התעריף הזה הוא גם כן עניין של התעריפים דיפרנציאליים שהם בחלק מהישובים זה פרוגרסיביים, חלק מהישובים זה אחיד. בית יצחק זה פרוגרסיבי ויש את הישובים שיש להם תעריפים גם רגרסיביים הפוך. יש תעריפים רגרסיביים ויש תעריף (לא ברור).

דוברת: במה זה תלוי?

דימה גור: אה? זה תלוי (לא ברור). בהיסטוריה. היסטוריה של ה-,

לשכת מנכ"ל המועצה

דוברת: היסטוריה תמיד אפשר לשנות.

מנשה דויד: אני מסביר, אני אסביר לך. (לא ברור) פה נכנסו לתוקף בשנת שמונים וחמש. עד שנת שמונים וחמש לפני זה, עוד לפני זה המועצה כמעט לא חייבה לפי (לא ברור). מגורים. היא חייבה לפי נחלות, לפי בתי אב, וכו'. בין שנת שמונים וחמש, אולי לתשעים או לשמונים ותשע עדיין המועצות לא התנהגו בצורה הזו. בשלב מסוים משרד הפנים אמר עכשיו חייבים לעבור. מותר לכם לענות בלי קשר לאחוז העלייה למרות שהיו חוקי הקפאה. מאותו רגע, ועד היום אנחנו לפי חוקי ההקפאה מותר לעלות ארנונה רק בהעלאה חריגה. קרי לתקן צו. הצו לא...

דימה גור: גולת הכותרת.

מנשה דויד: יש צווים הרבה יותר יפים. אבל כדי לשנות את צו המיסים, זה שינויים כאלה גדולים שהסיכויים שנקבל על זה אישור הם, כל כך קלושים. וכל כך הרבה עבודה שבאיזו...

דובר: השאלה אבל אם יש עיוותים שהם היסטוריים משנות השמונים או אפילו מלפני,

מנשה דויד: לא אין,

דובר: שהחודשים כאן, רגע שהוא (לא ברור) שהם קיימים. כי זה שזה קשה לשנות את זה, זה ברור. אבל אם, יש שינויים...

מנשה דויד: בגדול אין. בגדול אין עיוותים. הצו..

(דוברים יחד)

מנשה דויד: יחסית הוא נמוך. אני לא מדבר במגורים אני מדבר בעסקים. במשרדי מסחר שירותים בתעשייה, בגלל שהייתה פה תפיסה שנבעה מזה שככל שזה יותר גדול התעריף יותר נמוך. בעיר זה בדרך כלל הולך הפוך. כמה שהבית שלך יותר גדול התעריף שלך יותר גבוה. אבל זה, זה מה שיש לך, אצלנו זה כבר קיים הרבה שנים ו-,

דוברת: אז למה יש שוני? כי יש פה ישוב אחד שמעל שמונים מטר משלמים יותר.

מנשה דויד: נכון.

דוברת: וישוב אחר ש-,

מנשה דויד: (לא ברור)

דוברת: שפחות?

דוברת: אז יש פה איזשהו...

מנשה דויד: כי אתם הייתם בישוב, הרישום שחייבו אותו לפי (לא ברור) וזה התעריף שלכם לפני שהישובים האחרים עברו לגבייה פרטנית.

דובר: תשאלו, תשאלו.

לשכת מנכ"ל המועצה

דוברת: למה משאירים את ההיסטוריה? למה לא משנים את זה? למה לא עושים אחידות?

מנשה דויד: לשנות היסטוריה, זה עבודה.

דוברת: בסדר.

מנשה דויד: (לא ברור) מועצה.

דוברת: (לא ברור).

מנשה דויד: לא נראה לך שהישוב שלך מעולם ביקש. כי יש לו מרוכז.

דוברת: אם הוא יבקש אז זה אפשר יהיה?

מנשה דויד: אם זה יבקש שנה הבאה נתחיל אז לטפל בזה.

דוברת: אוקי.

מנשה דויד: כן.

דוברת2: (לא ברור).

מנשה דויד: שיעור הגבייה ביחס לאשכול אז אנחנו בתשעים ושלוש אז זה הצו כמו שהוא מונח בפניכם. אה דרך אגב מפורסם באינטרנט. תיכף אחרי הישיבה הזאת אנחנו נעלה גם לאינטרנט. אה, שכחנו להגיד דבר אחד. בבקשות להעלאה חריגה, טרם ישיבת המליאה, אנחנו חייבים להודיע לכל מי שזה חל עליו, אדון נכבד, דע לך שאנחנו הולכים לבקש העלאה חריגה לארנונה, לנכס שלך.

דוברת: ולמה? סליחה. אתה הולך מהר מדיי לפחות בשבילי.

מנשה דויד: אין פה. (לא ברור).

דוברת: למה אנחנו מבקשים את החריגה הזאת?

מנשה דויד: בהנחה שנבקש.

דוברת1: אם נחליט. אנחנו עכשיו מחליטים.

מנשה דויד: ברגע הדין.

דוברת1: מה לעשות. אנחנו צריכים עכשיו.

דוברת1: מה אנחנו רוצים לעשות עם הארנונה. אוקי? האם אנחנו רוצים לשנות, האם אנחנו רוצים לעלות האם אנחנו רוצים אה, אה, לדרוש דרישות מסוימות. זה סוגיה שאנחנו מביאים אותה לכאן.

דובר: כרגע אנחנו מסתכלים על הצו אבל של שנה שעברה?

מנשה דויד: לא, לא של השנה.

לשכת מנכ"ל המועצה

דוברת:1: לא.

דובר: אוקי.

מנשה דויד: שתיים חמישים ושמונה (לא ברור).

(דוברים יחד).

מנשה דויד: זה מה שאתה רואה,

דובר: שנה שעברה,

(דוברים יחד).

דוברת: חריגה. להפחתת ארנונה.

מנשה דויד: שמיל.

דוברת: בקשה להפחתת ארנונה.

מנשה דויד: זה צו המיסים לאלפיים עשרים התעריפים מאלפיים עשרים. ופה יש (לא ברור) לבקשה להרעה חריגה.

דוברת: זה סליחה.

מנשה דויד: רק שנגיע למקום שיש לנו את הזה, אנחנו נעצור ונזכיר, בסדר?

דוברת: זאת אומרת העמודה הזאת בנויה מהמחיר,

דובר: הנה אני רואה, כן.

דוברת: מהמחיר של שנה שעברה? פלוס השתיים,

דובר: פלוס השתיים,

דוברת: נקודה,

מנשה דויד: חמש אחוז.

דוברת: חמש אחוז.

דובר: כן.

מנשה דויד: אוקיי? אז יש לנו את התעריפים של המגורים.

דובר: רגע, רגע (לא ברור). דימה.

דובר:1: צריך (לא ברור) אחר לא?

דוברת: נכון אם היינו שתי עמודות, היה יותר קל, אבל זה שתיים וחצי אז אה,

לשכת מנכ"ל המועצה

מנשה דויז: מה את רוצה לדעת? מה היה קודם? מה עכשיו?

דוברת: בסדר אם אתה אומר שכולם זה שתיים נקודה,

מנשה דויז: כולם זה שתיים חמישים ושמונה. בסדר אז הנה יש לנו פה בתחום הישוב בת חן, על כל אחד מטר עד שמונים מטר, חמישים ושבע.

דובר: רגע איפה אתה מתחיל? במאה וארבע?

מנשה דויז: לא אני,

דובר1: סתם הוא,

דובר2: מאה ואחד.

דובר1: אנחנו לא עוברים על הכל?

דובר2: לא.

מנשה דויז: לא. איך נעבור על הכל?

דוברת: הכוונה היא לעלות בשיעור אחיד לכולנו?

מנשה דויז: בהתאם. סעיף מאה ואחד, אוקיי?

דוברת: כן.

מנשה דויז: סיווג מאה ואחד זה הסיווג שגובה את הארנונה, את המועצה בכל יישובי הארץ.

דובר: אוקי.

מנשה דויז: בסדר? ובוא נמשיך למאה חמש. מאה וחמש, פה נמצאים כל הישובים הפרטניים. בסדר? אתם רואים (לא ברור).

דוברת: לעומת זאת קיים,

דוברת1: מה זה פרטני?

(דוברים יחד)

דוברת: אנחנו גובים,

מנשה דויז: מבחינת (לא ברור) כבר אמרתי (לא ברור).

דובר: עכשיו הוא בודק (לא ברור) מול המועצה.

מנשה דויז: גובים פה את הארנונה של הוועד ושל המועצה.

דוברת: אה.

לשכת מנכ"ל המועצה

מנשה דויד: שני המעגלים.

דוברת: אנחנו מתקשרים ישירות למועצה?

מנשה דויד: עד מאה עשרים מטר, גובים חמישים ושישה שקלים. ממאה עשרים עד מאה שבעים זה יורד לארבעים ושמונה. ומעל מאה שבעים זה יורד לארבעים שקל (לא ברור). לשנה. אוקי?

דוברת2: מנשה איפה רואים את ה-, את הסכומים בישובים מרוכזים? (לא ברור).

מנשה דויד: לא אז עוד פעם,

דוברת2: שאתה, (לא ברור).

מנשה דויד: זה שאלה טובה. מה שאת רואה פה, בכל הישובים,

דוברת2: כן?

מנשה דויד: שלושים ושש תשעים ושמונה זה,

דוברת2: נו.

מנשה דויד: זה (לא ברור) המועצה.

דוברת2: (לא ברור) איפה הפלוס?

מנשה דויד: גלגלי למאה הזו, לחמש. מה שמפרסם זה בעצם מינוס. חמישים ושש (לא ברור) לשלושים ושש, זה הארנונה של הוועד המקומי.

דוברת: לא אבל איפה הישובים האחרים?

מנשה דויד: הם משלמים את זה למועצה. כל השאר זה בצד (לא ברור).

דוברת: מה זה בצד של (לא ברור).

מנשה דויד: אם את, אם אתם זוכרים שאנחנו מביאים לאישורי תקציבי הישובים אנחנו מביאים במקביל לתקציב הישובים גם את צו המיסים של כל אחד ואחד מהישובים.

דובר: זה, זה אומר שנגיד העוגן שלא נמצאים ב-,

מנשה דויד: יש צווים מיסים נפרד לעוגן.

דוברת: שהם לא ב-,

דובר: שהם לא באחד על חמש.

דוברת: סעיף חמש.

דובר: הם לא במאה ושלוש עד מאה וחמש. הם משלמים שלושים ושש תשעים ושמונה?

לשכת מנכ"ל המועצה

מנשה דויד: הם משלמים למועצה,

דוברת: פלוס.

דובר: פלוס, נכון?

מנשה דויד: פלוס הצו שלהם.

דובר: פלוס הצו הפנימי שלהם.

מנשה דויד: אנחנו, במקרה בעוגן אנחנו, (לא ברור). ומעבירים לעוגן את (לא ברור).

דוברת: והם יכולים לקחת, לגבות כמה שהם רוצים?

מנשה דויד: לא, לא מה פתאום. אותם חוקים חלים.

דוברת1: כמה שהם סיכמו.

מנשה דויד: בין הוועד המקומי, בין אם המועצה, בין אם, עירייה בין אם מועצה מקומית. חוקי הקפאה חלים

דוברת2: במאה, ב-, סליחה. במאה וחמש, שיש חמישים ושישה שקלים.

מנשה דויד: כן?

דוברת2: לעומת השלושים ושישה שקלים במאה ואחד,

מנשה דויד: כן?

דוברת2: זה הפרש שהישוב עצמו גובה פנימית?

מנשה דויד: לא, לא, לא. מוצג פה.

דובר: זה מוצג פה.

מנשה דויד: המועצה גובה,

עו"ד עמית בן צבי: זה חלקו של הישוב בגבייה של המועצה.

מנשה דויד: את מערבבת בין תקציב למיסים.

דוברת2: אבל זה זהה בכל הישובים? למשל אביחיל ועוגן,

דוברת: לא זה לא.

דוברת2: משלמים אותו דבר?

מנשה דויד: כן. למועצה.

דוברת2: למועצה,

לשכת מנכ"ל המועצה

מנשה דויד: השלושים,

(דוברים יחד)

דוברת: למועצה אבל לא לוועד.

מנשה דויד: מעבר לזה לוועד, בריכוזים,

(דוברים יחד)

מנשה דויד: הישובים המרכזי, הפרטניים. זה שווה ואחיד. ברובם. למעט צוקי ים. בישובים המרוכזים זה כל יישוב יש לו צו יש לו. שונה.

דוברת: הישוב עצמו,

מנשה דויד: כן.

דוברת: הוועד של הישוב עצמו?

מנשה דויד: הארנונה באביחיל שונה מהארנונה בכפר ויתקין. שונה מהארנונה ב-, בבית יצחק שונה ממכמורת.

דוברת: והוועד קובע?

מנשה דויד: שונה מכפר,

דוברת: הוועד קובע את זה? מי קובע את זה?

מנשה דויד: הוועד זה לפני עשרים שנה.

דוברת: והוא יכול לשנות היום?

מנשה דויד: הוא עכשיו יכול רק לעלות בטייס אוטומטי אם הוא רוצה לשנות, צריך לבוא לפה, לקבל אישור ללכת לקבל אישור של שני שרים.

דוברת1: אז זה דווקא מעניין לראות מה,

מנשה דויד: בסדר.

דוברת1: מה הכוונה שלהם.

דוברת: לראות את הצווים.

מנשה דויד: את הצו שלהם?

דוברת1: כן.

מנשה דויד: אתם רוצים אני אביא את זה לשיבה.

דובר: כן חשוב.

לשכת מנכ"ל המועצה

דוברת: הוועד, משלמים המון לאביחיל בוועד לא?

(דוברים יחד)

דוברת1: זה אף פעם לא יושב,

מנשה דויד: אוקי.

דוברת1: כמה אתה משלם, אלא כמה אתה חושב שאתה מקבל תמורה,

דוברת: (לא ברור) שזו החלטה,

דוברת1: אם אתה מבסוט,

דוברת2: אם מרוכזים (לא ברור).

דובר: שתי דברים.

דובר1: יש לנו כרגע (לא ברור)

דובר: א' ספציפית.

מנשה דויד: כן?

דובר: יש לי בעיה קלה, בשוב סיפור של בריכות שחייה.

מנשה דויד: חכה. (לא ברור).

דובר1: היא הגיעה (לא ברור).

דוברת: לא אני לא כבר לא הולכת.

דובר: לא בא לי. אנחנו, כל מה שאני רוצה אני זוכר.

מנשה דויד: אז תן לי דגש, את החמש דקות.

דוברת: הוא לא הסביר,

מנשה דויד: חמש דקות.

דובר1: אולי יש לו לסיים. שיעשה,

מנשה דויד: (לא ברור).

דובר: אני קלטתי אבל.

מנשה דויד: שאלה טובה. יש לנו שקף לזה. אוקי אז הארנונה לתעשייה, וכפי שאתם רואים

פה, על (לא ברור) משלמים יקר. אחר כך זה יורד כל התעשייה היא מעל אלפיים מטר.

דובר: וכאן גם הוועד המקומי מקבל את הכסף שלו?

לשכת מנכ"ל המועצה

מנשה דויז: לא זה לא שייך. זה אמרו שהמועצה גובה.

דובר: ואם התעשייה נמצאת בישוב?

מנשה דויז: אם אז, זה מקבל עשרה אחוז לפי החלטות המועצה. אבל זה לא שייך.

דוברת: יחסית ל-, לנתניה?

(דוברים יחד)

דוברת: אנחנו גובים יותר או פחות?

דוברת1: לפחות.

דוברת: יחסית לנתניה.

מנשה דויז: אנחנו גובים פחות.

דוברת: ולמה זה לא מעודד אותם לבוא לפה?

מנשה דויז: אתם,

דוברת: מי שיש בנתניה?

מנשה דויז: מעודד, עובדה ש-,

דוברת: מירי היום כעסה עליי בפגישה האחרונה שלנו היא אמרה אתם גונבים לנו את כל העסקים

כי אתם גובים פחות.

מנשה דויז: אותה מירי מחפשת אותי,

דובר: שתמשיך לכעוס.

מנשה דויז: היה עסקים,

דובר: שתמשיך לכעוס.

מנשה דויז: לא חוקי, לא חוקי.

דובר1: והיא כועסת.

מנשה דויז: עכשיו סגרו את הכל

דוברת: תמיד כועסים.

מנשה דויז: באזור התעשייה,

לשכת מנכ"ל המועצה

(דוברים יחד)

מנשה דויד: כי איך אומרים, אין לה, אין לה זה, (לא ברור).

דובר: כמה (לא ברור).

מנשה דויד: אז ככה, במבנים ממשלתיים למלאכה, אותו דבר, נתחיל ממאה ארבעים וחמש. מאה ארבעים ושמונה. בתי מלון יש לנו את התעריף לבתי מלון. קייט אנחנו כמעט לא מחייבים קייט.

דימה גור: שאלו לגבי אה, בתי מלון. (לא ברור) עבר לנתניה, אבל התעריף של שבעים שקל שראיתי במועצה זה כמו אכסניית נוער. ולקראת (לא ברור).

מנשה דויד: היה לנו.

דימה גור: לא.

דובר: אמיר אמר במכמורת.

מנשה דויד: משרדי מסחר ושירותים. אוקי? במשרדי מסחר ושירותים גם כאן, עד מאה מטר אנחנו מחייבים מאתיים ואחת עשרה שקל. ומעל מאה זה יורד למאה ושתיים שקל. ויש פה תעריף שנקטין קצת את התעריף לגבי שטח מקורה במרכזים, בקניונים ובמרכזי קניות. תחנות דלק מאתיים שמונים שקל למטר.

דוברת: מה זה מבנה חקלאי?

מנשה דויד: מבנה חקלאי משלם שלושים ושש אגורות.

דוברת: כן. מה נחשב בתוך קטגוריה של מבנה,

מנשה דויד: כל מבנה חק-,

דוברת1: חממה.

דוברת: חממה? לולים?

מנשה דויד: אנחנו כרגע לא מחייבים חממות.

דוברת: לא מחייבים? אז, אז, איזה כן?

מנשה דויד: מחייבים אותם קרקע.

דוברת: אז איזה מבנה חקלאי כן?

מנשה דויד: בתי אריזה, בתי זה, רפתות.

לשכת מנכ"ל המועצה

דובר: לולים.

מנשה דויז: לולים. פעילים כן? אם יש אה, אם יש מחסן שהוא לא פעיל או לא זה. כן. אה הגענו לאולמות וגני אירועים. פה פתחנו תת סיווג חדש. תחת הכותרת של משרדי מסחר ושירותים. אם קודם, ותראה למעלה, כן היה שם. (לא ברור) אם קודם הם שילמו מאה, מאתיים ואחד עשרה שקל.

דובר: כמו ב-,

מנשה דויז: כמו ב-,

דובר: שלוש מאות ושש.

מנשה דויז: רגע. תעלה חזרה. ומאה ושתיים מעל מאה מטר, היום אנחנו מבקשים לעלות להם את החמישה אחוז כמו שהסברתי שתיים וחמישים ושמונה, ועוד את (לא ברור). וגני אירועים,

דוברת: אבל אפשר אולי להסביר למה גם.

מנשה דויז: כן גני אירועים, גם כתבנו בצד במסמך. גני אירועים יש תופעה שהקימו הרבה גני אירועים בעיקר באזור התעשייה והם לא מנצלים את התכסית שלהם, ולא את השטח. זאת אומרת גן אירועים בשטח זה גן אירועים באזור התעשייה אם היה קיים עסק היה נותן עוד כמה אלפי מטרים מרובעים שהיום המועצה לא יכולה להנות מהם. ולקבל את הארנונה, ואת ההיטלים בגין כך. אה, אז פה אמרנו בוא נעלה קצת את הארנונה לגבי גני אירועים.

דובר: בשתיים נקודה חמישים ושמונה זה יוצא מאתיים ואחד עשרה, נכון? ואנחנו מעלים את זה עוד קצת?

דימה גור: לא שתיים שלושים, שתיים שלושים וחמש.

דובר: עוד שתיים שלושים וחמש?

מנשה דויז: כן.

דימה גור: כן.

דוברת: מותר סך הכל,

דימה גור: כי תעשה מכפלה אותו סכום, זה חמישה, זה לא מינוס זה המכפלה. זה שתיים חמישים ושמונה ואז יש שתיים שלושים וחמש.

דובר: סך הכל.

דימה גור: עכשיו (לא ברור) נותנת חמישה אחוז.

לשכת מנכ"ל המועצה

מנשה דויד: באזור התעשייה זה עוד פחות כי, אזור תעשייה בעבר בגלל אתם רואים את הדגשים האלה, היה לנו את סיווג, סיווגים של כל העסקים באזור תעשייה תחת הגושים והחלקות האלה, ואז כשבאנו לעדכן, לא יכלנו לעדכן מעבר לזה ועל זה הסכום פה הוא קצת יותר נמוך.

דובר: אי אפשר לשנות לו את הסיווג?

מנשה דויד: אה, זה אותו דבר. זה תלוי בשני שרים.

דובר: בשרים.

דוברת: הכל אפשר.

מנשה דויד: אם המגבלה,

דוברת: זה רק דורש עבודה.

מנשה דויד: היא חמישה אחוז, תנסה (לא ברור).

דוברת1: אבל זה נשמע לא טוב.

מנשה דויד: חבל על המאמץ

דוברת: זה דורש עבודה.

דוברת2: נכון.

דוברת: אוקי. זה לא נשמע טוב, כי זה לא באמת תכלס עבודה שגם אם נשים את מנשה עכשיו מהבוקר עד הלילה לעשות את זה, זה לא עבודה פיזית של למלות את הדוחות או לעשות את זה או להגיש את זה או לקחת זמן עבודה במובן הלוגיסטי של לשכנע את השר דרעי זה נשמע שאתה דורש עבודה זה כאילו מתעצל, לא.

דובר: נכון.

דוברת: לשכנע את,

מנשה דויד: לא. אני לא מתעצל.

דוברת: משרד הפנים,

מנשה דויד: אם היה מותר לעלות הייתי עושה את זה.

דוברת: זה סיכוי, לשנות את זה מבחינת הד, וזו הכוונה שלו,

מנשה דויד: מה גם שאני לא (לא ברור).

לשכת מנכ"ל המועצה

דוברת: לא שיש הרבה טפסים למלא או משהו כזה. הכוונה שלו, להגיד במילים אחרות, דורש עבודה שמישהו יגרום לאנשים שם לשנות את זה, זה לא סביר בדרך כלל שזה קורה ולכן אין לנו, אין לזה, אין לזה סיכוי, אין לזה,

מנשה דויז: אני אסביר לך משהו אחרי זה, אם, אם זה בא מחוץ לקריטריונים שלהם. אז יש שם בחורה שקוראים לה גליה והיא ישר זורקת הצידה.

עו"ד עמית בן צבי: אבל חשוב להגיד שחוקי ההקפאה הרציונל, זה אין שינוי.

מנשה דויז: כן.

עו"ד עמית בן צבי: זה הכלל. כך קבעה המדינה עם איזשהו רציונל.

מנשה דויז: (לא ברור).

עו"ד עמית בן צבי: ולכן אנחנו כבר הבקשה היא כבר חריג. כך גם מתייחסים.

מנשה דויז: אוקי.

דובר: מנשה מה זה,

דוברת: ופונים בדברים מסוימים,

דובר: מה זה שמונה שלוש,

דוברת: לשרים או לזה,

דובר: שמונה תשע?

דוברת: ומבקשים שינוי.

מנשה דויז: זה התלושים של אזור התעשייה

דוברת: עכשיו ביקשנו להחזיר את התשלום לחוב. אוקי?

דובר: זה מה זה? מה זה למעלה?

דוברת: להגיד לך שהוא,

(דוברים יחד)

דימה גור: זה למעשה העתקה של שלוש מאות ארבע עשרה.

מנשה דויז: וכל השאר.

דימה גור: אנחנו (לא ברור) ושמים אותו ל-,

לשכת מנכ"ל המועצה

דובר: אז זה מכסה את כל אזור התעשייה (לא ברור).

דימה גור: כן. רק של,

מנשה דויז: והשאר זה כל העמק.

דובר: מה עוד יש?

דובר1: מה עשינו בזה?

מנשה דויז: מה עשינו זה שאלה,

דוברת: גם את זה העלית.

דובר: מה נשאר לוקה?

דימה גור: יש לו עוד חמישה, יש לו ארבעה באזור תעשייה.

דוברת: מה המשמעות של,

דימה גור: יש לו ארבעים אלף שקל.

דוברת: מה המשמעות הכספית של העלאה?

דימה גור: ארבעים אלף שקל (לא ברור).

דוברת: כמה כסף זה יכניס?

מנשה דויז: הוא אומר לך ארבעים אלף שקל בשנה. אבל זה יהיה מכאן ואילך.

דוברת: (לא ברור).

מנשה דויז: זה עם זה. זה עם, בסדר,

דוברת1: אבל צריך לקחת בחשבון, אה,

מנשה דויז: ושנה אחרי זה עוד פעם נגיע לתעריף יותר הגיוני.

דוברת1: צריך לקחת גם בחשבון,

מנשה דויז: אי אפשר לעשות את הקפיצה.

דוברת1: של איזה סוג עסקים אנשים רוצים לבנות וכשהם רואים שיש תעריף נמוך במיוחד אז הם אומרים האם שווה לי לעשות אולם אירועים בחדרה, או בעמק חפר, אה בעמק חפר יותר זול,

דוברת: או (לא ברור).

דוברת1: אני אלך לשם. אוקי אז,

לשכת מנכ"ל המועצה

(דוברים יחד)

דוברת 1: לנו יש אינטרס פה. זה שטח צריך להבין שזה שטח שהוא כמעט לא מנוצל. בונים קומה אחת באותו מקום יכולה להיות בניין גבוה עם הרבה מאוד משרדים. ואנחנו...

דובר: פרדסיה,

דוברת 1: גלדיס למרות שזה עבר גם, אישור בוועדה המקומית.

דוברת: ולמה החברה הכלכלית, לא...

דוברת 1: בשימושים החורגים.

מנשה דויד: מה שייך החברה הכלכלית?

דוברת: לא, החברה הכלכלית נותנת את השטחים לעסקים מסוימים.

מנשה דויד: אף אחד לא נותן שטחים.

דוברת 1: שמכרו את השטחים.

מנשה דויד: קונים את זה במכרז של המנהל.

דוברת: אוקי.

דוברת 2: אבל גם אה, הם מחליפים ידיים והם גם לא יודעים תמיד מי הזה, הם נותנים את העסק שנוח להם ושקל להם וזהו, זה לא שזה מישהו יכול באמת, אנחנו יכולים להקשיח את החוקים. כלפי אוכלוסיות מסוימות אבל לא...

מנשה דויד: אוקי. גם כאן הכנסנו בעיקר כאן, העלינו להם לשמונה פסיק תשע, לתשע פסיק חמש עשרה. זה מה,

דובר: אני הייתי מעלה את זה לשבע מאות ושתיים עשרה ואז זה היה מונע אולי את ההקמה של השדה תעופה.

מנשה דויד: שבע מאות שתיים עשרה?

דובר: (לא ברור) זה חמישה אחוז (לא ברור).

מנשה דויד: אין לנו שום מנחת. פעם היה, זה נכון.

דוברת: אז מה? תעלה.

דובר: תעלה, ש-

דוברת: כן.

לשכת מנכ"ל המועצה

דובר: שיראו שיש עלייה ואז ירצו לעשות מנחת אולי.

דוברת: צודק.

דובר: או (לא ברור) לחינם אני מוכן לתת.

(דוברים יחד)

דובר1: הרכבת משלמת על כל המסילות שלה?

דובר: תחשבו ש-

דוברת: ואחד בעמק,

מנשה דויד: טוב שמיל עכשיו תורך.

עו"ד שמיל פלג: טוב. אז,

דוברת: רגע רצית להגיד על הבריכות שחייה, לא?

מנשה דויד: הבריכות שחייה כתבתי את זה בזה. בריכות שחייה בעצם הן בסיווג אמורות להיות בסיווג של משרדים בסל השירותים. ואו מגורים. אם זה בבתים זה מגורים, אם זה לא בבתים אז זה משרדים סחר שירותים, לפי התקנות היינו חייבים לחייב אותם במינימום לתעריף. אם אנחנו לא מחייבים במינימום לתעריף, בעצם אנחנו מחייבים אותם פחות מאשר כתוב בתקנות ולכן מה שכתבנו פה ב-, (לא ברור). שברכת שחייה שהיא צמודה לבית מגורים תחויב בתעריף ארנונה (לא ברור). והבריכות שחייה המסחריות יחויבו בתעריף מינימום למשרדי מסחר ותעשייה. ופתחנו לכך סעיף.

דוברת: אבל זה לא,

דובר: א' אני יודע מידע אישי, לא, לא,

מנשה דויד: זה היום. זה החדש. בריכות שחייה פרטיות למגורים, שזה מינימום למגורים כמעט שלושים וחמישה שקלים,

דוברת: אוקי אבל זהו, אין יותר בנוסף לקרנות בוועד המקומי?

מנשה דויד: לא, לא, אין וועד מקומי.

דובר: לא. אבל זה גם מינימום של ה-

מנשה דויד: זה מינימום. זה לא משנה.

דובר: (לא ברור) מה שראינו את הטבלה מקודם.

לשכת מנכ"ל המועצה

דוברת: לא כי אמרת שאם זה ל-, (לא ברור) אז זה תעריף (לא ברור) אז זה לא תעריף (לא ברור) ואת המגורים רק בחלק,

מנשה דויד: במינימום.

דוברת: של המועצה.

מנשה דויד: במינימום.

דוברת: במינימום של המועצה בלבד?

מנשה דויד: זה לא משנה. במינימום למגורים. אין פחות מזה.

דובר: זה, המינימום הוא שלושים ושש,

מנשה דויד: לא שלושים וארבע.

דובר: שלושים וארבע.

דוברת: אבל במסמך כתוב, שלושים וארבע שבעים ותשע, ובסוף כתוב שלושים וארבע שמונים ותשע יש פה איזושהי טעות.

דוברת1: חמישים ושש כתוב.

מנשה דויד: שלושים וארבע,

דוברת: (לא ברור) שמונים ותשע.

(דוברים יחד).

דוברת1: שבעים ותשע.

דובר: איפה?

מנשה דויד: אה באלה של ה-? שלי?

דובר: זה מסחר, אה.

דוברת: כן (לא ברור).

מנשה דויד: אז אולי אני סיקלתי את ה-,

דוברת: שלושים ושש.

דובר: אני אסתכל.

דוברת: בסעיף ארבע א' כתוב שלושים וארבע שבעים.

לשכת מנכ"ל המועצה

דובר: רגע רק אצלי כתוב שהמינימום הוא שלושים ושש תשעים ושמונה?

מנשה דויד: שלושים ושש זה מ-, זה הראשון.

דוברת: זה במינימום.

מנשה דויד: זה לא מינימום. זה ארנונת המועצה. היא מעל המינימום.

דוברת: המינימום הוא,

(דוברים יחד)

דימה גור: דיברנו על הטבלה הזאת.

דובר1: לא אבל שיש,

דימה גור: שלושים וארבע שמונים ותשע זה לאלפיים ותשע עשרה. אז על זה צריכים להוסיף עוד אה,

מנשה דויד: שתיים חמישים ושמונה.

דוברת: (לא ברור).

דימה גור: שתיים חמישים ושמונה.

מנשה דויד: זה,

דובר: מה עם בריכת שחייה לא פעילה?

מנשה דויד: בריכת שחייה לא פעילה?

דובר1: בריכה שמילאו אותה עם חול.

מנשה דויד: (לא ברור) פטור מכס הרי.

דובר: לא, לא על (לא ברור).

דוברת: אז זה לחצי שנה רק.

מנשה דויד: חצי שנה או שאם היא לא ראויה. אז זה, כל נכס,

דובר: אני יודע שיש לי שם למלא בריכת שחייה בחול כדי להפסיק לשלם עליה ארנונה.

מנשה דויד: ארנונה,

דובר2: תעשה את זה בחורף. (לא ברור).

דובר3: יש (לא ברור) על הבריכות חול, אל ת-, שלא (לא ברור).

לשכת מנכ"ל המועצה

דובר3: א', א' בריכות שחייה,

(דוברים יחד).

דובר3: בריכות שחייה לא משלמים ארנונה בכלל לפי חוק במועצה המקומית סביון, ואת זה אני יודע בוודאות.

מנשה דויד: זה לא תקין.

דובר3: זה אחד. שניים אני חושב שיש שלושה סוגים של בריכות שחייה ולא שניים כפי שיש פה. ולמה אני אומר שלושה? כי יש ככה, יש בריכות שחייה פרטיות צמודות לבתים, זה נכון. שניים יש את בריכות השחייה של האגודות החקלאיות או של הוועדים המקומיים תלוי בכל ישוב וישוב וזה חיה שנייה. ויש בריכות באמת מסחריות, שבנות על, על, אה אמ, אנשים שבאים, על מנת לשחות שם. שזה עסק בפני עצמו. ואני לא בטוח שלא כדאי, מה?

דוברת: יש לנו (לא ברור).

דובר3: כן.

דוברת: של עסק?

דובר3: כן.

דוברת: (לא ברור). בעבודות (לא ברור) זה עסק.

דובר4: איזה בריכה של עבודה היא לא מסחרית?

דובר3: זה עסק לפחות (לא ברור) שאני מכיר.

דוברת: למה בגבעת חיים זה פרטית? (לא ברור).

דובר: אמרתי לך זאת שאני מכיר בה, יכול להיות שבמקומות אחרים עמק יש (לא ברור) יכול להיות ששווה,

מנשה דויד: מה השאלה?

דובר: יכול להיות שווה להגדיר שלושה סוגי בריכות. אחד, שהוא פרטי. שניים שהוא קהילתי ושלישי שהוא מסחרי. ושוב פעם על חלק מהדברים אפשר בהחלט להסתכל על קהילתי כי עושים הכל על מנת לתת בהם את השירות לקהילה ואני יודע שלפחות בגוש (לא ברור) קמה צעקה גדולה מאוד עכשיו על הצורך בלעלות את אה, את אה, דמי המנוי למשפחה, יצא כמעט חמישים אחוז, אני לא יודע אם אתה מכיר. בשנה אחת בטוח (לא ברור)

דוברת: אבל זה בגלל הארנונה?

לשכת מנכ"ל המועצה

דוברת 1: אבל יש קהילתי

דובר: זה בגלל כל מיני דברים.

דוברת 1: זה קהילתי ומסחרי ביחד.

דובר: לא זה קהילתי פרופר. אין להם איתו שום (לא ברור)

דוברת 1: אין להם,

(דוברים יחד)

דוברת: אבל יש מסחרי פרופר? לדעתי אין דבר כזה בעמק. כל, כולם הם גם עם מוטיב מסחרי כדי להחזיק את עצמם.

דוברת 1: נכון.

דוברת 2: כי אף מקום רק בריכה שהיא מסחרתי. לא הקימו פה באף מקום בריכה שהיא לא שייכת לישוב.

(דוברים יחד).

דוברת 2: באייקוני של המועצה.

דובר: של המועצה? נו אז בכלל.

דוברת 2: כן.

דובר: אז בכלל אין כזה דבר.

דוברת 2: אין כזה דבר.

דוברת: רגע באביחיל זה לא פרטי?

דובר 3: לא מדויק.

דוברת: זה של המושב?

(דוברים יחד)

דובר: דווקא באביחיל כולם גם וועד חלקי גם וועד מקומי, אין להם,

דוברת: מה זה?

דובר 1: כולל אה, באביחיל כולל צוקי ים, חבצלת השרון, ושושנת העמקים תלוי (לא ברור).

מנשה דויד: טוב.

לשכת מנכ"ל המועצה

דובר: בכל מקרה,

דוברת: אנחנו מקבלים גם מנתניה, גם (לא ברור) אחר לא?

דובר: מה?

דוברת1: אז זה, אז זה מה שאמרנו. שיש,

דוברת: זה מסחרי וקהילתי ביחד.

דוברת1: אבל אין רק מסחרי. כולם, כדי להחזיק את המקום פותחים.

דוברת: נכון כי זה בתוך הישוב.

דוברת1: אין לנו משהו שהוא רק (לא ברור).

מנשה דויד: אה שמיל אנחנו נתייעץ.

דובר: אוקי.

(דוברים יחד)

דובר1: לא ויש שם את מה שאתה אומר, קהיל-, אם יש דבר שהוא קהילתי נטו,

מנשה דויד: נשנן ונעשה בחינה אם זה קהילתי נטו, אז,

דובר: אני יודע שיש,

מנשה דויד: וזה ב-

דובר: בריכות.

מנשה דויד: וזה באחזקת הוועד המקומי.

דוברת: כן.

דובר: יש כאלה.

מנשה דויד: וועד מקומי אנחנו לא מחייבים אותו.

דובר: יש כאלה ואני חושב שצריך, צריך (לא ברור).

דוברת1: אני חושבת שצריך לחשוב על היבט אחר, שאתה בעצם תעודד את הישובים לסגור את הבריכות שלהם.

דובר: להיפך.

דוברת1: לישובים חיצוניים כי אתה כאילו אומר שאתה,

לשכת מנכ"ל המועצה

דוברת: שאין להם?

דוברת1: שאין להם ואז,

דוברת: נגיד אצלנו יש,

דוברת1: כל (לא ברור). מסתכל על עמק חפר כקהילה,

(דוברים יחד)

דוברת1: בדיוק, אז כל שאר התושבים שאין לזה ישוב בריכה, יצטרכו להצטופף,

דובר: לא, לא קהילתי, קהילתי,

(דוברים יחד)

דובר: קהילתי, בדיוק. קהילתי זה,

דוברת: קהילתי, זה לדעתי כל עמק חפר.

דובר: הבריכה של כפר חיים.

דוברת2: זה לא מספיק רווחי, אם זה לא מספיק רווחי,

דובר: היא לכל הגושי,

דוברת2: (לא ברור) לא יכולה להחזיק את עצמה בלי לפתוח לתושבים מבחוץ. אז מה עשינו בזה?

נפיל את הבריכה? זה לא מספיק רווחי, תושבי עמק חפר. יש לנו המון בריכות וזה לא מספיק.

מנשה דויד: מקודם זה (לא ברור).

דובר: אני חשוב שבגוש חיה אין,

דוברת: נכון.

דובר: אין,

דוברת: אז אם אפשר,

מנשה דויד: שמה זה באחזקת רשות.

דובר: (לא ברור) שהוא לא תושב.

דוברת: בסדר, עדיין.

דובר: אני מעריך שלא.

דוברת: בית יצחק?

לשכת מנכ"ל המועצה

מנשה דויד: בסדר.

דובר: לא, לא בית יצחק.

דוברת2: באזור שלנו יש,

דוברת: בית יצחק יש.

דוברת2: הבריכות לאט לאט מצמצמות את מספר האנשים שמקבלים,

דוברת: כן לא רוצים להכניס אותם,

דוברת2: מבחון. ואז יותר בעיה באמת שמתחילים לחפש מי יסכים לקבל אותך. בתעריפים הזולים ואתה שנייה שבוי, אתה רק תעודד את זה.

דובר: אני חשבתי בדיוק להפך, על להוזיל כשזה קהילתי וזה מה שאני אחפש. על ה-, אני לא מחפש לייקר. להיפך. אני אומר מה שמסחרי שיהיה מסחרי. ומה שקהילתי אני חושב,

דוברת: אין פה מסחרי פרופר זה מה שאנחנו אומרים. אין אף מקום שהוקם כדי להיות מסחר אה,

דובר: (לא ברור) אני חושב שהבריכה היא מסחרית והיא (לא ברור) די,

דובר1: נכון.

דובר: לא פחות ממני. זה אחד, שתיים, יש בריכות שחיייה לאו דווקא (לא ברור), אלא ליותר למשהו כמו ילדים, לחוגים וכל מיני כאלה יש כאלה באמת אני יודע בוודאות. ולכן אני אומר, אלה מסחרים פרופר. אני לא מכיר את כל הנתונים.

דוברת2: (לא ברור) מה שהיה לו זה שתי בריכות, שאני יכול להצביע עליהם,

דובר3: כן אבל מה זה,

דוברת2: זה לא קהילתי,

דובר3: אבל מה זה לחוגים וילידים? בסוף בגבעת חיים לצורך העניין כל, על כל עמק חפר מתאמנת ועדיין זה משמש את הקהילה שנמצאת שם, את הקיבוץ כפי שנמצא אז אתה שבוי פה במקום שלא תצא ממנו, זה גם וגם וגם. ובכל המקומות יכולים להראות לך את זה גם וגם וגם.

דוברת: אגב, גם בבית יצחק.

דובר3: למה?

(דוברים יחד)

דוברת2: זה מוטל על התושב,

לשכת מנכ"ל המועצה

דובר3: אז זה, זה יגרום לזה שהמחירים יעלו. לא שהם ירדו נראה לי.

דובר2: בריכה פרטית.

ד"ר גלית שאול: כרגע האבחנה בין בן אדם פרטי שהוא נפרד.

דובר3: לבן אדם פרטי, נכון.

ד"ר גלית שאול: לבין,

דובר: אני מסכים עם גלית.

ד"ר גלית שאול: קבוצה של אנשים. זה אבחנה שהיא מאוד קלה. כי,

מנשה דויד: בריכה חצי אולימפית. כי אני תוך כדי עשיתי חישוב. שלושים, זה שלושים אחד, (לא ברור) שקל.

דובר: מה?

דוברת: (לא ברור).

דובר: בריכה חצי אולימפית.

דוברת1: נו?

מנשה דויד: זה רוב, (לא ברור).

דובר: הדבר השני,

דובר3: המיסוי. המיסוי,

דובר2: אני ראיתי את הנקודה אני לא זה, הדבר השני,

דוברת1: זה המון כסף.

דובר3: זה הרבה.

דובר2: הוא הסיפור של אה,

(דוברים יחד)

דובר: רגע זה עולה לשלושים ו-?

דובר1: כן.

דובר: כמה?

דובר1: הארנונה.

לשכת מנכ"ל המועצה

דובר2: הסיפור של, האחדת תעריפים.

דובר: הוא שנתי והוא לא,

(דוברים יחד)

דובר: רגע, רגע ברשותכם. אחד, אחד שנוכל גם (לא ברור).

דובר2: הדבר השני הוא האחדת תעריפים. אם נלך לשאול את כל הישובים, האם הם רוצים שהתעריפים שלהם יהיו אחידים כמו כל הישובים האחרים בסביבתם ואם (לא ברור) לקבל תשובות. אבל אם השאלה תהיה אחרת, ושוב פעם אני לא יודע מה העבודה מול משרד הפנים. אני כן חושב ששכונן שכל העמק ישלם כגוש אחד, בגדול אותו דבר. בין אם זה לוועדים מקומיים, בין אם זה למועצה. למועצה ראינו, הם משלמים כולם אותו דבר. אבל גם השירותים, אה, הישובים אני חושב שבסך הכל צריכים להיות אותו דבר. ולכן אני סבור שצריך ללכת לקראת שנה הבאה, שוב לא (לא ברור) עשרים, כי זה כבר מאוחר, אבל לקראת עשרים, עשרים ואחד, להגיד לוועדים שמתכוונים לאחד תעריפים, או לעשות תעריפים אחודים בכל עמק חפר, מי שמתנגד, יצטרך לבוא ולהסביר למה ולא להיפך. ולהכין את הדברים לעוד שנה וחצי למצב שבו כל יישובי עמק חפר משלמים אותו דבר.

עו"ד עמית בן צבי: שמה הוא יהיה, משהו, משהו ממוצע בין הגבוה לנמוך?

דוברת: כן.

דוברת1: אני חושבת שהדבר הזה, הוא לא רק שאלה של האחדה. הוא שאלה הרבה יותר עמוקה. של האם אנחנו רואים את כל הישובים שלנו זהים. האם אנחנו רואים את ה-, אה, מקום הזה שגוף אחד רוצה לשלם יותר כי הוא רוצה להשקיע בישוב שלו והתושבים שלו יותר בעלי ממון, לעומת אחרים. אני חושבת שהמקום לבחון דבר כזה, הוא דווקא בוועדה כמו השלטון הדו רובדי. ששם בעצם יש מקום לבדוק, את אה, את זה על רקע שירותים שניתנים. אוקי? האם רק מעסיקים את אותו השירות כמו כולם, זה לא סוגייה שאנחנו פה יכולים עם כל הכבוד לנו בלי בחינת המדיניות הזאתי לעומק להכריע עליה, אני חושבת שאם זה עדיין אפשרי לעלות את זה חזק ועמית,

עו"ד עמית בן צבי: אני, אני,

דוברת1: אבל (לא ברור) לעלות,

עו"ד עמית בן צבי: אני כבר,

דוברת1: לעלות את הסוגייה הזאתי כי זה חלק מהסוגייה.

לשכת מנכ"ל המועצה

עו"ד עמית בן צבי: אני כבר אומר. חלק מן הישובים שמשלמים באופן יחסי נמוך אמרו אנחנו מאוד היינו רוצים אבל זה דבר שלא יעבור אצלנו ולא נוכל, הציבור לא יאפשר לנו כי הרי הוועד צריך לקבל החלטה זה מצד אחד מצד שני הישובים החזקים כמעט המשפט הראשון שהיה והם ביקשו אל תפגעו בנו. אנחנו קיבלנו החלטה התושבים משלמים, התושבים מעוניינים לשלם. אל תפריעו לנו. הרי, שתי הקצוות מתבצרות במציאות של היום.

דוברת: אם אפשר לבקש שהסוגייה הזאתי תעלה (לא ברור).

עו"ד עמית בן צבי: תהיה לה התייחסות, היא, ת-,

דוברת1: תהיה לה התייחסות.

עו"ד עמית בן צבי: זה כבר, החומר קיים.

דובר: שישוב אומר לך אל תעלה לי.

עו"ד עמית בן צבי: כן?

דובר: יכול להיות שגם הוא אומר לך אבל אם אתה תעלה אם לא אני, לא, לא, אני בכוונה אומר, אבל אם אתה תעלה, המועצה ולא אני, תחייב אותי לעלות, זה עדיין אותו דבר?

עו"ד עמית בן צבי: א' אני חושב שמשפטית,

(דוברים יחד)

עו"ד עמית בן צבי: משפטית לא ניתן אה, וועד מקומי הוא זה שמקבל את ההחלטה. אני לא יכול לקבל החלטה לכפות על וועד לעלות את הארנונה.

דוברת1: אנחנו אה,

עו"ד עמית בן צבי: זה, זה עובד הפוך.

דוברת1: (לא ברור) לו באיזשהו שלב החלטנו להוסיף מאה שקלים ל-, היו על זה דיונים בתור (לא ברור) חדשה, הישוב החליט. פנו למועצה ו-,

מנשה דויד: טוב. אוקי. יש לנו פה עוד כמה דברים קטנים. אחד אנחנו מבקשים לבטל את ההנחה.

דוברת1: אבל זה היה החלטה של כל ישוב?

דובר: זו הייתה החלטה יישובית.

דוברת1: נכון.

דובר: זה היה מוסכם,

לשכת מנכ"ל המועצה

מנשה דויד: אנחנו מבקשים לבטל את ההנחה בגין תשלומים מראש. מה שקורה שבעצם היום מראש, חברת חשמל ומקורות, שהם גופים גדולים משלמים מראש. אנחנו (לא ברור).

דובר: (לא ברור).

דוברת: בחוץ.

מנשה דויד: בחוץ. ואנחנו גם רוצים לבטל את ההנחה להוראת קבע שהיום כמעט אנחנו מתקרבים לשישים, חמישים וחמישה אחוז משלמים בהוראת קבע, נכון להיום אנחנו נותנים אחוז אחד (לא ברור). ואנחנו מבקשים גם את האחוז הזה לבטל. ברוב הרשויות בארץ,

דוברת: אבל זה מקל עלייך את הגבייה, לא?

מנשה דויד: ברוב הרשויות, זה לא, זה לא מצמצם.

דוברת2: אבל אמרנו שאנשים כבר ממילא התרגלו.

מנשה דויד: אנשים כבר משלמים בהוראת קבע.

דוברת2: (לא ברור) בהוראת קבע.

דוברת: נתנו את זה פעם כדי לעודד. היום מבטלים את זה, מחר,

מנשה דויד: היו מבטלים את זה לכל הארץ, ואנחנו רוצים לבטל את זה. ויש פה עוד נושא קטן בתחום של פריטת (לא ברור).

דימה גור: ואני רוצה להבין כמה כסף מדובר בהנחה של תשלום (לא ברור) שבעים אלף שקל בשנה, בתור הנחה לגופים הגדולים, שבדרך כלל, משלמים מראש, בתחילת שנה. אנשים פרטיים אנחנו לא מורידים. וגם אין שום, שום, שום היגיון לשלם את ה-, (לא ברור) מראש. והם ישלמו את זה, אנחנו עושים את זה בהוראת קבע, כל חודש בחודשו. שישלמו את זה ביותר זול. עקב (לא ברור). לגבי הנחת הסדר, מה שאנחנו קוראים לזה, (לא ברור) רבת קבע. ואנחנו מדברים על אה, קרוב לשש מאות חמישים אלף שקל תרומה לתקציב המועצה כתוצאה מכל ההנחה הזאת.

דובר: מה זה המון כסף.

דוברת: (לא ברור).

דימה גור: פה אנחנו מדברים על שבע מאות עשרים אלף שקל סך הכל כי (לא ברור). לגבי, לגבי סעיף חמש מה שקיבלתם ודיברנו במכתב, לגבי שינוי קופת העיריות משרד הפנים שינה קצת את הנוהל.

דובר: לגבי מוסר,

לשכת מנכ"ל המועצה

דימה גור: לגבי מצב (לא ברור) יש לנו מצב (לא ברור) אחד. שמוגדר ככה לפחות, בעבר היה צריך כמצב (לא ברור) לפנות למשרד הפנים, לקבל אישור משרד הפנים. יש לנו (לא ברור) להתנדבות בכפר עובד, נכון? היה מקבל מכתב כזה, אישור כזה ממשרד הפנים.

דובר: מה זה?

דימה גור: זה של ה-, (לא ברור). אוקי. אז עמותת אגודת (לא ברור) אני רושם בטבלה כל אחד (לא ברור). בעבר נענה מחוז משרד הפנים היה מאשר את זה. היום משרד הפנים החליט בחוזר מנכ"ל, חמש אלפיים ותשע עשרה, הוא שינה ומעביר את זה לפתחה של מליאת המועצה. לקבל אחרי שמקבלים המלצה של וועדת מחוז, לקבל את ה-, לקבל או לאשר את,

דובר1: מי שמאשר את,

(דוברים יחד)

דימה גור: לכבוד משרד הפנים. זה השינוי.

מנשה דויד: זה כל השינוי.

עו"ד עמית בן צבי: איך אנחנו מביאים לידיעת הגופים הללו שהנוהל השתנה והם יכולים להגיש את הבקשה.

מנשה דויד: (לא ברור) שהוא שם ברשימות. וב',

עו"ד עמית בן צבי: הם אה, כנראה הם לא יראו את זה.

מנשה דויד: ב' בלאו הכי הגופים האלה מגיעים אלינו.

דימה גור: הם מגיעים לפה,

מנשה דויד: והם,

דימה גור: (לא ברור) אותם.

מנשה דויד: הגופים האלה מתורגלים.

דימה גור: הם יפנו אלינו אנחנו, אנחנו בוועדת (לא ברור) ברשות חזקי. הם נתנו שם, הוועדת מחוז תמליץ למליאת המועצה אבל, כל מקרה לגופו תדון במליאת המועצה בעניין (לא ברור).

דובר: נטע אור.

דובר1: כן נטע?

דובר: נטע (לא ברור).

דובר1: לא.

לשכת מנכ"ל המועצה

דובר: יש לי שאלה רגע,

מנשה דויד: רגע הילה שואלת, שנייה אני אסביר לה עוד פעם. היא שואלת לגבי הסעיף הזה. היא, היא אנחנו לא מתכוונים לשלם שום דבר. התקנות יש מוסד מתנדב שמגיע (לא ברור) כל השינוי הוא, שנכון להיום המוסד הבדוק היה פונה לממונה על המחוז במשרד הפנים הם היו מבצעים את הבדיקה ואומרים לנו נא לתת לנו את הפטור. היום הפרוצדורה אחרת. הוא מגיש לנו את הבקשה. אנחנו בודקים ביחד עם היועץ המשפטי, אם זה עומד בקריטריונים אם זה עומד בקריטריונים אנחנו מביאים את זה למליאת המועצה. ומליאת המועצה היא זאת שאמורה לתת (לא ברור).

דימה גור: אם מליאת מועצה לא מאשרת אז המוסד,

מנשה דויד: אז זה הולך למשרד הפנים מחדש.

דימה גור: היא צריכה לרשום שהיא, אה,

מנשה דויד: בקיצור דרעי דאג לך, איפה שלא גם יקבלו (לא ברור).

דוברת: מי?

דוברת1: דרעי.

דובר: אז יש לי שאלה,

דוברת2: למה? למה זה לא קשור לדרעי.

מנשה דויד: זה כן. מוסד מתנדב יש הרבה (לא ברור). אצלנו במקרה (לא ברור). במקומות אחרים.

דובר: כן נטע, אז יש לי שאלה אחד, קודם כל יש פה אם אני לא טועה רק נחזור על (לא ברור) שש מאות אלף שקל,

מנשה דויד: כן?

דובר: שבגלל שאנחנו לא אה,

מנשה דויד: לא נותנים את ההנחה.

דובר: לא נותנים את ההנחה להוראת קבע,

(דוברים יחד)

דוברת: שש מאות חמישים פלוס שבעים.

דובר: שש מאות חמישים פלוס שבעים.

לשכת מנכ"ל המועצה

דובר1: שבע מאות,

דובר: זה המון כסף לא יודע, נראה לי צריך רגע,

מנשה דויד: קופת המועצה צמאה.

דובר: ו-, בסדר, שאני עוד רגע נגיע לזה. שתיים, אם אפשר לדעת את הנתון או את הנתון פחות או יותר, להבין מה זה אומר. כמה כסף עולה באנשים שמבקשים פטור מארנונה. כאילו,

דוברת: מה זאת אומרת?

דובר: כמה כסף יש,

מנשה דויד: כמה הנחות מארנונה?

דובר: כמה סך הכל המועצה נותן?

דובר2: זה לא אותו דבר.

מנשה דויד: ומה השאלה?

דובר: אני יודע שזה לא אותו דבר. כמה סך הכל,

מנשה דויד: לא הבנו מה השאלה שלך. נטע.

דובר: איך?

דובר1: זה במאזנים.

דובר: מה השאלה?

דובר: כמה הנחה בארנונה בשנה,

מנשה דויד: כמה הנחה אנחנו נותנים? בסביבות האחד עשרה מיליון שקל.

דוברת: מיליון?

מנשה דויד: כן. בסדר?

דובר: בסדר.

דובר1: אני חושב ש-

דוברת: בעיקר זה,

דובר: לא בסדר, אבל זה,

דובר1: זה הרבה.

לשכת מנכ"ל המועצה

דובר: זה משמעותי מאוד.

עו"ד עמית בן צבי: אה מנשה אם אני לא טועה בשנים האחרונות,

(דוברים יחד)

עו"ד עמית בן צבי: מגמת עלייה.

דובר: זה סוציו אקונומי (לא ברור).

דובר1: מאה ארבעים ושלוש?

מנשה דויד: יש מגמת עלייה בגלל ההזדקנות של (לא ברור).

עו"ד עמית בן צבי: בגלל ההזדקנות כן. בשנתיים שלוש האחרונות יש מגמה מסוימת שמן הסתם

תלך ותעלה של מתן אה,

דוברת1: ככל שאנשים יותר מתבגרים,

עו"ד עמית בן צבי: הנחות ופטורים.

דוברת1: יש להם הנחות. ושיזכרו שאנחנו עשינו במיצוי,

דובר1: אחת עשרה מיליון שקל זה המון.

דוברת1: (לא ברור) עכשיו צד, שבו אמר, לא הבן אדם עצמו צריך לבוא להגיד, אלא,

מנשה דויד: לא,

(דוברים יחד)

דוברת1: המועצה ברגע שאני (לא ברור) לחלוטין.

מנשה דויד: חס וחלילה.

דוברת1: היא מודיעה לו שיש לו הנחה, ולכן אנחנו,

מנשה דויד: דרך אגב ההנחה הגדולה ביותר,

דוברת1: נכנסת לזה לכל הזמן.

עו"ד עמית בן צבי: אולי בהזדמנות הזו, דימה, תאמר כמה מילים דימה או מנשה לגבי פטור או

הנחה למשלמי,

דובר: כן זהו אז זה הסעיף ה-,

מנשה דויד: אנחנו נותנים חמישה אחוז לפי הכללים, שאר (לא ברור).

לשכת מנכ"ל המועצה

דובר: אני חייב לציין שהמועצה נותנת את השירות הזה בצורה יעילה בטירוף. באמת.

דובר1: כן?

דובר: עשיתי את זה שבוע שעבר. שלוש דקות. וגם חשוב,

עו"ד עמית בן צבי: זה לאחר השיחה בנינו. דיברנו על,

דובר: בסדר אני בטוח שזה לא רק אני עכשיו וזה. אבל נורא חשוב בהקשר הזה, וגם בהקשר שעכשיו עמית אמרת קודם, המידע חייב להיות מונגש באיזושהי צורה יותר אקטיבית אפילו.

מנשה דויד: כמעט מנגישים את עצמנו,

דובר: לא רק לפרסם את זה,

מנשה דויד: לדעת.

דובר: מעולה. אז אין מה לעשות. זה חלק מה-, אתה יודע.

עו"ד עמית בן צבי: אם עשינו, עשינו שינוי בזה. תאמר. זה חשוב.

מנשה דויד: דימה עכשיו יצא במבצע. (לא ברור) שכל מי שמקבל גמלת סיעוד, שזה הנחה משמעותית, שבעים אחוז. מודיע לו, ונוציא לו מכתב כי אנחנו מקבלים את הרשימה מביטוח לאומי, הבעיה היא, להצריך בין הרשימה של ביטוח לאומי (לא ברור) נכסים זה,

דובר: הם רואים מה (לא ברור).

מנשה דויד: אותה בעיה גם,

דובר: אני קיבלתי את זה אוטומטית,

דימה גור: אנחנו בנושא (לא ברור) אנחנו בנושא של המילואים, אנחנו מקבלים את הנתונים מצה"ל. משרד הביטחון. קיבלנו ממש הנחה ממאי עד מאי כי התעודה (לא ברור) כידוע מיכה היא עד,

(דוברים יחד)

דובר: ביום העצמאות נותנים להם

דימה גור: שתיים,

דובר: נותנים להם (לא ברור).

דימה גור: אנחנו ממש, בלחץ מאוד כבד על ה-, על ה- צה"ל וסגן, וסגן שר הביטחון עד שהגשנו את הרשימת אה, שאני (לא ברור) אירועים בעמק. אנחנו עשינו הצלבה, היום יש אלף ככה סתם

לשכת מנכ"ל המועצה

שתדעו יש כאלף יש יותר פעילים בעמק חפר. עשינו הצלבה ידנית. ממש ידנית, על מנת לאתר הרי מי מחזיק בנכס.

דובר: למי יש נכס.

דימה גור: יש הצלבה בין הדוח של צה"ל לדוח של גבייה. הוא יצא בסביבות שלוש מאות חמישים נכון להיום, מאה כן, כן הגישו בקשות (לא ברור). למאתיים חמישים יצאו מכתבים שמיידיעים אותם על הזכאות שלהם להנחה.

דובר: זה הגיוני נטע.

(דוברים יחד)

דימה גור: כל הכבוד לצעירים שהשתחררו מהצבא.

דובר: זו התשובה של,

דובר1: לא אבל אני (לא ברור).

דובר2: (לא ברור) העלית את הסוגייה.

דובר3: שאתה מקבל תעודה, שרק מילואים זה לשלוש שנים. (לא ברור)

דובר: נכון.

דובר3: אתם מזינים את זה כבר לשלוש שנים?

דימה גור: אנחנו,

(דוברים יחד)

דובר: שלוש שנים.

דובר3: במקרה אני אחד מתוך האלף אז אני לצורך העניין שנה שעברה עשיתי, אני צריך עכשיו לבוא עוד פעם אלייך?

מנשה דויד: אתה לא צריך לבוא.

דימה גור: תראה,

דובר3: לא זה אוטומטית?

דימה גור: אנחנו משתדלים, משתדלים לבדוק.

דובר3: לא, לא, אני גם, אני אומר, אצלם במערכת.

מנשה דויד: יהיה, גם אם תקבל את זה אתה לא צריך לבוא יש מערכת מס. זה נכנס, מדווח שם.

לשכת מנכ"ל המועצה

דובר3: לא הבנתי.

מנשה דויד: תקבל את זה.

דובר3: (לא ברור) בתוך הארנונה, מנשה.

דימה גור: זכאות לא, לפי התוקף של התעודה שלך אנחנו מקבלים פעם בשנה, אני מקווה שנמשיך לקבל מצה"ל את הנתונים אנחנו מנסים לעדכן את הנתונים באופן יזום. כמובן, דרך הסליקה היא ידנית.

דובר3: אני מילאתי אבל הטפסים שאני מילאתי זה על שלוש שנים כרגע.

מנשה דויד: גם, גם אותו דבר. דימה הוציא מכתב, למי שהגיע לגיל שבעים ומקבל חמישים אחוז הנחה.

דובר: אתה שאלת לגבי הנחות.

דימה גור: רק שנייה אני העליתי לך את הגרף של ה-, (לא ברור) הנחות מקבלי הנחות בעמק חפר הוא יחסית נמוך. בסביבות תשע אחוז במגורים. בין שלושים ושלושה אחוז מהתושבים מקבלים הנחות כאלה.

דובר: רגע לאט, לאט. אה אוקי.

דימה גור: שלושים ושלושה אחוזים מהתושבים מכמות התושבים שמקבלים הנחות. בעמק חפר, זה לא (לא ברור) כי קח רשות, רשות חרדית או,

דובר1: בסדר אנחנו לא חרדים.

דוברת: אנחנו חרדים מאוד חבר'ה.

דובר1: אנחנו חרדים.

(דוברים יחד)

דימה גור: זה מוצע במוצעות אזוריות לפי הדוחות האחרונים בשש עשרה אחוז. בסדר? אנחנו דיי, חמישה אחוז. ותיכף אני אתן לך.

דובר1: יריב יהיה הראשון בארץ שיקבל גם הנחת מילואים וגם הנחת זקנים.

(צוחקים בקול)

דובר1: מה ש-,

(דוברים יחד).

דובר: מה זה זה, אבל צריך לצחוק עליו כשהוא פה, זה לא. זה מוקלט.

לשכת מנכ"ל המועצה

דימה גור: סך הכל אתם מדברים על,

דובר: תגיד אלון, אלון.

דימה גור: סך הכל אנחנו מדברים בשבעה מיליון שקלים במגורים ואנחנו מדברים עוד בכל מיני (לא ברור)

דובר: גימלאים,

דימה גור: ארבע מיליון שקלים. זה בסביבות אחת עשרה שתיים עשרה מיליון שקל מנשה (לא ברור).

מנשה דויד: כי נכס לא ראוי וזה, זה גם מגורים. נכס לא ראוי, תכתוב נכס ריק, זה מזה. זה גם מגורים. אוקי אז עוד שאלות?

עו"ד עמית בן צבי: טוב, עוד שאלות בבקשה חברים?

מנשה דויד: אפשר לאשר את צו המיסים כפי שהוא הומלץ לכם?

עו"ד עמית בן צבי: תודה, מורן ברשותך תעבירי לנו את המצגת.

דימה גור: תודה רבה.

מינוי סגן ומ"מ ראשת המועצה, חיזקי סיבק כדירקטור בעמותת מעבדת שירות השדה

עו"ד עמית בן צבי: מנשה תודה ודימה תודה. שוב אני אומר תשמעו את זה פעם נוספת ממוקדת במליאה. אנחנו נבקש את אישור ההנהלה (לא ברור). הנהלת המועצה מאשרת הצעת צו מיסים לשנת אלפיים עשרים כפי שקיבלנו את ההסבר. מתנגדים ע' נמנעים ע', אה, פה אחד ההצעה תאושר. לפני שאנחנו נעבור לנושא האחרון של הדיווח יש עוד נושא אחד, טכני שמופיע בסעיף ארבע לסדר היום. מינוי סגן מנהלת (לא ברור) ראשת המועצה חזקי, חזקי סיבק כדירקטור בעמותת מעבדת שירות השדה. בשנת תשעים וחמש הוקמה עמותה שם העמותה מעבדת שירות השדה שמועצה אזורית עמק חפר חברה בעמותה. עם עוד מספר רשויות אני תכף אקריא לכם את המטרה, מטרת העל, או המטרה הראשונה של העמותה ותבינו עם איזה רשויות אנחנו שותפים. מטרת העמותה להביא לקידום מקצועי ומתן שירותי שדה בתחומי המועצות האזוריות, חוף הכרמל, עמק חפר, מנשה, ועיריית חדר, על ידי שיפור רמת השירותים והייעוץ התומכי ו/או הדרושים לחקלאות חיזקי אולי יוכל בהמשך לכמה משפטים לומר לנו קצת מעבר לכך את התוכן של הפעילות.

דוברת1: או להציג את עצמו.

עו"ד עמית בן צבי: אז כן. אז לפני שחיזקי אם הוא יכול להוסיף מעבר למה שאני קורא מתוך התקנון אני חייב לומר שגם אני נחשפתי למידע הזה רק לנוכח הנושא שעל סדר היום. אנחנו נבקש

לשכת מנכ"ל המועצה

לאשר את הדירקטור, עד עתה הדירקטור מטעם המועצה היה אלדד שלם, כולל אתה, אלדד שלם סגן ראש מועצה הקודם אנחנו נבקש להחליף, וצריך ללחוץ שם. להחליף שחיזקי יחליף אותו.

חיזקי אתה יכול לומר כמה,

דובר: מה זה? (לא ברור).

דוברת: כל רשות יהיה לה נציג?

עו"ד עמית בן צבי: איך?

דוברת: לכל רשות יש גם נציג?

עו"ד חיזקי סיבק: לכל רשות יש כמה נציגים.

עו"ד עמית בן צבי: כן.

דוברת: כמה נציגים?

עו"ד חיזקי סיבק: עכשיו רק לדייק הפעילות של האגודה השיתופית, (לא ברור). העמותה במקור (לא ברור). מתנהלת היום בעצם דרך חברה, שהוקמה משותפת, כך שלחברה בעצם התאגיד הזה

הוא התאגיד שנותן את השירותים לחקלאים. שהמגמה היא להרחיב את השירותים שאנחנו נותנים לחקלאיים גם בעמק חפר וגם מחוץ לעמק חפר מה שמאפשר לייעל את העבודה שלהם.

ולתת להם את השירות הזה במחירים שהם מחירים סבירים מאוד. אה,

דוברת: מה שהיה פעם

עו"ד חיזקי סיבק: התאגיד יושב,

דוברת: במשרד החקלאות?

דובר: כן.

עו"ד חיזקי סיבק: התאגיד יושב במשרד החקלאות בחדרה. במתחם מי שמכיר. ליד הכיכר.

(דוברים יחד)

עו"ד חיזקי סיבק: מה? בחדרה לא רק שיש לכם חקלאיים גם יש וועדת חקלאית.

עו"ד עמית בן צבי: כן, כן יש לנו חקלאיים.

דוברת: למה צריך את העמותה הזאת בעצם?

(דוברים יחד)

דוברת: שיש שירות?

לשכת מנכ"ל המועצה

עו"ד חיזקי סיבק: מה? משרד החקלאות לא נותן את השירות. אני נותן מייד.

דוברת: לא נותן?

עו"ד חיזקי סיבק: התאגיד יושב במתחם משרד החקלאות אבל הוא לא, הוא לא משרד החקלאות. משרד החקלאות כבר לא נותן את השירות.

דובר: אוקי.

עו"ד חיזקי סיבק: כזכור הכל הופרט במדינת ישראל. אז זה ככה פתרון אמצע שהרשויות עצמן מספקות את השירות (לא ברור).

עו"ד עמית בן צבי: טוב כל מי שרצה להוסיף ואני בטוח שכמה מכם מעוניינים להוסיף מידע, התקנון בידי אני אוכל להכין לכם תתעמקו לגבי המטרות והתפקידים של העמותה. הצעת החלטה הנהלת המועצה מאשרת את מינוי סגן ממלא מקום ראשת המוצעה, חיזקי סיבק כדירקטור בעמותת מעבדת שירות לשדה כפי שהוצג לפני חברי הנהלה, אין מתנגדים, אין נמנעים, אושר פה אחד, תודה רבה. איך?

דוברת: (לא ברור).

עו"ד עמית בן צבי: כן, הדס הצטרפה אלינו. נכון? מעכשיו פתחנו את הישיבה, ברוכה הבאה. ונגיע ברשותכם לחלק הראשון של הדיון על אף שאנחנו הגענו,

דוברת: לסיום.

עו"ד עמית בן צבי: לסיומו. וראשת המועצה תיתן את דיווחה, גלית בבקשה.

דיווחי ראשת המועצה.

ד"ר גלית שאול: טוב צוהריים, אחר צוהריים טובים לכולם. אנחנו נפתח את הדיווחים ככה בכמה נושאים שחשוב היה לי לעדכן אתכם. ולשמוע גם את הדעות וככה לספר על דברים שקורים, אני רוצה, להתחיל דווקא בשתי הודעות ואולי, וגם תודות. רון קינן ידידנו ממושב עולש ביקש לעזוב את ההנהלה. מסיבות אישיות משלו. עומס (לא ברור) ועסקי ואני רוצה גם לאחל לו בהצלחה וגם להודיע שאנחנו, נבחר מועמד או מועמדת כספים, שיצטרפו לחברנו בהנהלה. ואני רוצה בצער רב, לספר שגם הדס ככה ביקשה לעשות שינוי באחד מתפקידיה הרבים. את לא עוזבת אותנו. לא?

מדליה הדס: היום לא.

ד"ר גלית שאול: היום לא. בשלב זה, לעת עתה. אבל עוזבת לתפקיד אחר ומאוד מאוד משמעותי שהיא עשתה בתקופה האחרונה. יושבת ראש וועדת ההיגוי של עמק חפר. (לא ברור) של בת חפר, מתאחד. וצריך להגיד שהדס עשתה תקופה ככה מאוד מאוד אינטנסיבית משמעותית בשלבים הכי לא פשוטים של משימה הזאת, כיום הוועדה ככה עושה עבודה מאוד מאוד סדורה

לשכת מנכ"ל המועצה

התקדמה בהרבה מאוד תחומים, עשתה הרבה מאוד צעדים גם מול האוכלוסייה אבל גם מול שלטונות המדינה ואין לי ספק שאנחנו נמצאים במקום הרבה יותר טוב בנושא הזה בזכות העבודה שלך הדס.

מדליה הדס: תודה.

ד"ר גלית שאול: ואני חושבת, אני, לא מדברת רק בשם ההנהלה. אני חושבת שגם אפשר לדבר בשם (לא ברור). גם בשם תושבי בת חפר אני יודעת שיש המון המון הערכה כלפיך וצער דיי גדול שאת, תעזבי. אבל עם זאת אני מאוד מבינה ומכבדת וגם שמחה על התפקיד שנכנסת אליו, לתפקיד המקצועי אם תרצי לספר עליו. מה זה? תיכף,

דובר: תספרו לנו מה זה?

ד"ר גלית שאול: היא גם תגיד. תיכף תספר.

דובר: אה. מעולה.

ד"ר גלית שאול: אנחנו גם בהקשר הזה, בחשיבה, בהתייעצות עם וועד הישוב ועם גיא, ככה נחשוב מי ה-, מי הדמות המתאימה לקחת על עצמה את התפקיד הזה. וצריך לומר זה תפקיד מאוד מאוד לא פשוט, מורכב עם הרבה מאוד עבודה. מצד שני נראה לי עם הרבה סיפוק.

דובר: הדס הייתה, היא עשתה פה מצוין. אולי היא תמשיך?

ד"ר גלית שאול: (צוחקת בקול רם).

מדליה הדס: הדס לא מסוגלת להמשיך לעשות אותו מצוין. זה דורש המון המון זמן. שאין לי היום.

דובר: לא, אז מוותרים על דברים אחרים. בסדר.

(דוברים יחד).

ד"ר גלית שאול: מי שחושב שיש לו רעיון או רוצה להציע את עצמו, את עצמה, חבר, חברה או חבר, אז, אפשר לעשות את זה. כרגע אנחנו נודיע, ניקח לנו קצת את הזמן לעשות חשיבה ונודיע מי, מי יישא בתפקיד החשוב והמשמעותי הזה. אני רואה חשיבות רבה בוועדת ההיגוי הזאת, כדי, לקדם את נושא ההרחבה. אה, גיא, אתן לך לומר ואחר כך להדס.

גיא ויצלבסקי: איפה הדס?

מדליה הדס: עמית זה אחרי שביקשתי, לא, לא,

עו"ד עמית בן צבי: ביקשתי.

מדליה הדס: לא לתקשר את זה. אז, אה,

לשכת מנכ"ל המועצה

ד"ר גלית שאול: הוא אמר.

דובר: מה שנקרא,

מדליה הדס: אז עשיתם את זה, בפול טיים. יאללה.

דובר: מה שנקרא בקשתך נדחתה.

עו"ד עמית בן צבי: אבל הודעתי לך, הודעתי לך מראש.

דוברת: אבל אה,

דובר: עושים לך דווקא, את לא מבינה? תגידי באמצע לא, (לא ברור).

גיא ויצלבסקי: אני רוצה, אני רוצה לומר להדס מעבר ל-, לא רק בכובע של סגן. אני והדס מ-day one מדברים את הסיפור הזה ביחד. אני לא יכול להסביר לכם את כמות השעות שהדס הקדישה לזה. זה באמת מה שנקרא יום ולילה תרתי משמע. לא משנה באיזה שעה, עבודה מאוד קשה. מאוד מאומצת כל אחד שייכנס לתפקיד עכשיו מקבל וועדה באמת מתפקדת ולתפארת ואני רוצה להגיד לך תודה ברמה, ברמה האישית בטח על כמות הזמן שאני ואת וכל יתר החברים עבדנו שמה בוועדה. אני עשיתי עבודה הכי טובה שאפשר, וכל מי שיבוא עכשיו, לגמרי מקבל וועדה, הכי מתפקדת שאפשר. ועצוב לי שאת, ככה, (לא ברור) את מתחילה דברים חדשים, ותודה רבה.

מדליה הדס: תודה רבה, רבה. כל מי שיבוא, אני מאי-, כל מי שבא לו, אני ממליצה. יש בבת חפר אנשים מדהימים, שעושים עבודה מדהימה. הלואי ובכל הישובים שלנו הייתה כזאת כמות מתנדבים שאתה רק צריך להגיד בואו, ובאים. וזה לא היה קשה בגלל זה. המענה הוא מדהים, יש להם גם וועד, משתף פעולה בצורה יוצאת מן הכלל. באמת לא הרגשתי, לא היה לי קשה בכלל. זה הכל הלך בקלות כל מה שרצינו נעשה, זה וועדה שהיא בעצם וועדת שיתוף פעולה מלא בין המועצה לבין בת חפר, מינימום חיכוכים אני לא חושבת שהיה לנו אפילו פעם אחת, שהגענו למקום שהיינו צריכים להתווכח באיזשהו, באיזשהו עניין. ממש אני, כל מי שיש לו קצת זמן פנוי אני,

דוברת: קצת או הרבה?

מדליה הדס: וזה בליבו אני ממליצה ללכת.

ד"ר גלית שאול: לא זה שלבים שונים אני חושבת. אני חושבת שאנחנו נמצאים היום בשלב אחר עם המשאבים שהיו יש וועדה זה ממש, וועדה מתפקדת שהיא לקראת שלבים בסיום עם כל התוכניות, עשו לי הצגה לפני, כמה זמן זה היה? בכל התחומים, באמת אחד, אחד, במסלול של עשייה, ויש אנשים מחויבים, מגויסים, ואני חושבת שזה לגמרי במקום אחר ממה שהדס, הדס וכל האחרים ביחד היו צריכים להוביל. בשלב זה, זה באמת,

לשכת מנכ"ל המועצה

מדליה הדס: תענוג.

ד"ר גלית שאול: כן.

מדליה הדס: אני משווקת את זה, שמישהו.

ד"ר גלית שאול: לא זה לא עניין של לשווק, הוא באמת ככה. (לא ברור). את רוצה לספר,

מדליה הדס: לא. (לא ברור).

ד"ר גלית שאול: לא.

עו"ד עמית בן צבי: במליאה, במליאה.

מדליה הדס: לא אנחנו סיימנו. אנחנו סיימנו.

דוברת: לא יתנו לך ללכת (לא ברור).

ד"ר גלית שאול: בסדר. אז נספר ככה עוד כמה דברים שקרו בתקופה האחרונה שחשוב לי גם לשותף אתכם וגם להתייחס. התחלנו בשבוע שעבר סבב של ביקורי מטה בישובים. זה לאחר שסיימנו את הסבב הראשון שלנו המהיר והאינטנסיבי, שקרה תוך שלושה חודשים בכל יישובי העמק. הסבב הראשון היה סבב של ההנהלה שזה אומר שאני והסגנים, עברנו מישוב לישוב לפעמים שלושה ישובים בערב כדי לעשות את זה כמה שיותר באמת זמין, נגיש, מאפשר לכל היישובים, לדעת מי הדמויות, להציג. לייצר שיח. מטרת הסבב הראשון הייתה היכרות מטרת הסבב השני, לבסס את הסוגיות להציג את הנושאים שנמצאים על סדר היום בפני הוועדים בצורה הרבה יותר מעמיקה. מפגש עם תושבים, הרעיון הוא לא רק להציג את ההנהלה, אלא גם, מפגש עם תושבים. גם למפגשים האלו יש ככה מבניות מאוד מוסדרת, הם נעשים בהובלת מחלקת היישובים העבודה צמודה עם נחמה, וכל הצוות שלה שמשקיעים באמת עבודה כדי להפוך את המפגשים האלו למפגשים מאוד אפקטיביים. בשבוע שעבר היה לנו מפגש ראשון בהדר עם, אני חייבת להגיד שלי הייתה חוויה מאוד מאוד טובה. גם, גם מצד הישוב ככה, וגם שם ככה נדרשנו להרבה מאוד דברים אבל הכל נעשה בצורה באמת של דיאלוג. בצורה מאוד, משתפת אני חושבת. גם בין הישוב למועצה ולהיפך. הרעיון הוא שלמפגשים האלו יגיעו גם חברי, מנהלי אגפים במועצה, סביב נושאים שהותרו מראש, זאת אומרת, שאם בהדר עם הזכירו הרבה מאוד את נושא התחבורה, אז מהנדס המועצה היה חלק מהפאנל הזה כפי שאפשר היה לענות על הנושאים שהיו רלוונטיים. הנושאים הם כמובן ניתנים מראש. נבחנו מראש. השאלות ניתנות מראש. הרעיון הוא לאפשר שיח מאוד מאוד פתוח אבל מפרה. זאת אומרת לא, לא להיתקל שם בשאלה שאין לנו את היכולת לתת מענה אלא כן לבוא מראש מוכנים, כמה שאפשר שוב. עלו דברים שלא היו קודם וגם ידעו אותנו דברים שלא ידעו. הרעיון הוא באמת להרוויח כמה שיותר מהמפגש הזה. צריך להגיד שהמפגשים האלו, המטרה שלנו כהנהלה זה להגיע דרך אחת לשנה לכל ישוב תחשבו שאם עושים מפגש בשבוע וזה מפגשים הרבה יותר ארוכים ממפגשים הקודמים ויותר שבערך על פני

לשכת מנכ"ל המועצה

שנה שלמה אפשר להגיע לכל הישובים. כך אני מקווה נגיע במהלך קדנציה לכל ישוב כמה וכמה פעמים. שלוש ארבע פעמים כדי שזה יהיה זמן משמעותי. וזה חלק כמובן לתפיסת העולם שלנו והקשר עם הישובים אני חושבת שגם לישובים הוא חשוב וגם לנו כהנהלה הוא מאוד משמעותי. צריך להגיד את זה כמובן,

עו"ד עמית בן צבי: אנחנו נעביר לכם את הצפי קדימה. אני חושב שיש חשיבות שאתם כנציגי הישובים גם ככל שתראו לנכון.

דובר: אני לא חושב שיש מצב כזה.

ד"ר גלית שאול: כן שאי אפשר שלא, זה ברור.

דובר1: (לא ברור) אפשר שלא.

דובר: כי הם אה,

עו"ד עמית בן צבי: אני לא יכול להכר-,

דובר: בסדר.

דובר1: לא אבל,

ד"ר גלית שאול: ברור.

דובר1: הם חלק מהנהלת המועצה מבחינת הישוב. הם לא (לא ברור).

ד"ר גלית שאול: ברור.

עו"ד עמית בן צבי: anyway אנחנו נשלח אליכם את התוכנית ומצפים לראותכם.

ד"ר גלית שאול: נכון. לפני כשבועיים אולי יותר קצת, כבר התאריכים מתבלבלים, היה פה מפקד פיקוד העורף במועצה, היה לנו ככה שיח מאוד מפרה עם האלוף. היה פה מפגש ככה מטה, מטה עלו סוגיות שקשורות גם ככה למצב במדינה. במצב חירום כולנו יחסית למועצות אחרות, מה אפשר לשפר איך ניתן לעשות יותר למען, יותר למען הביטחון של התושבים שלנו. מה המשמעות של מיגון בעידן של היום איך אפשר לממן אותו. צריך לספר שבעקבות הסבב האחרון הצלחנו להוסיף שלושה גנים,

דובר: שלוש מיגוניות. כן.

ד"ר גלית שאול: שלוש מיגוניות. זה מדהים לחשוב שהמיגונית עצמה הצלחנו לקבל אותה באמת מרחל מרשות החירום הלאומי. ללא עלות גם זה היה קריעת ים סוף רק שהצבת המיגונית.

עו"ד עמית בן צבי: הובלה.

לשכת מנכ"ל המועצה

ד"ר גלית שאול: הובלה של המיגונית,

דובר: הובלה (לא ברור)

ד"ר גלית שאול: והכנת המצע, כל, כל מיגונית כזאתי כמה זה? זה?

דובר: עשרות אלפי שקלים.

ד"ר גלית שאול: שבעים אלף שקלים.

דובר: וזה, וזה רחל.

ד"ר גלית שאול: רחל זה רשות החירום.

דובר: (לא ברור) מי היה שם?

ד"ר גלית שאול: וובה, עומד בראשה כרגע. זה תקדים ככה יפה שאנחנו קיבלנו בעקבות המצב בגנים הייתה פה הערכת מצב של יהודה מולם, עברו גן, גן כדי לבדוק איך אפשר לוודא שכל, שכל הגנים שלנו בסוף מסוים של מיגון. שוב אנחנו לא מדברים על מיגון מלא אבל עמידה בתנאים שנדרשים כמו מרחק מסוים זמן מסוים של הגעה למרחב לא בהכרח בתוך הגן עצמו אלא, מרחק סביר,

דובר: איפה (לא ברור)

דוברת: באיזה גנים נמצאו,

ד"ר גלית שאול: מה?

דובר: בורגתא, כפר מונש ובית יצחק.

דוברת: איך? איך?

דובר1: איפה? איפה?

דובר: בורגתא, כפר מונש ובית יצחק.

ד"ר גלית שאול: זה שלושה גנים שסומנו על ידי,

דובר: אנשי המקצוע (לא ברור).

ד"ר גלית שאול: ביטחון ואנשי, כן. אנשי המקצוע. היה גם מישהו מרחל, עופר שמו,

דובר: כן, כן, כן.

ד"ר גלית שאול: שהיה חלק מהתהליך הזה, איש מקצוע מרחל. אבל נעשתה סריקה של כל המוסדות חינוך שם. צריך להגיד הפערים בסיפור הזה של המיגון הם מאוד גדולים המדינה כרגע

לשכת מנכ"ל המועצה

עושה לעצמה את השיקולים שלה איפה היא משקיעה ואיפה היא לא משקיעה. אנחנו לא בקדימות. וכחלק מההבנה הזאת אנחנו, לקחנו בחשבון שאנחנו חייבים להתקדם בסיפור של הממ"דים. אתה רוצה להגיד כמה מילים על הדוחות?

דובר: כן באופן עקרוני הגענו, המסקנה האופרטיבית היא שעידן המקלטים הציבוריים מגיע לסיומו. וחלקם לא שמישים בכלל. וגם סוגי הפגיעות היום בעורף הם כאלה שמקדמות כניסה מהירה לתוך מרחב שהוא מרחב מוגן. במצב הזה אנחנו כבר מספרים חודשים עובדים לקדם מסלול מהיר יותר לממ"דים. אנחנו, אגף הנדסה גיבש מסלול בשני היבטים. חלק אחד שלו שהוא חלק שעוד לא מיושם זה בעצם גיבוש ראשי מקצוע שיוכלו לסייע למי שמעוניינים לקדם ממ"דים והחלק השני הוא מסלול הרישוי עצמו, כשאנחנו מתחייבים היום לרישוי תוך חמישה ימים. צריך לזכור שחלק מהעידוד של ממ"דים זה ההיבט הביטחוני אבל לא רק ההיבט הביטחוני כיוון שממ"ד בעצם עד עשרים מטרים הוא ללא התערבות מנהל. כך שזה חדר מתנה. בפועל, בפועל רוב הממ"דים הם שניים עשר, כשניים עשר מטרים. בגלל שמעבר לזה זה כבר נחשב כשטח עיקרי, אבל מי שרוצה, מוכן לקחת את זה גם כשטח עיקרי, אז יכול להגיע עד עשרים מטר מבחינת המנהל וזה רווח נטו בטח במרחב הכפרי שכל מטר בנייה בו עלול (לא ברור) כלום.

דובר1: אם אני לא טועה ממ"ד בהגדרה צריך להיות מחובר לבית.

דובר: מחובר לבית, לא רק.

דובר1: כן. אה. הוא יכול גם להיות נפרד?

דוברת: כן.

דובר: לא.

דובר1: (לא ברור) זה בית (לא ברור).

דובר: זהו אנחנו נמצאים כרגע אני עם קבוצה של עשרה, עשרה משקים ראשונים בכפר מונש. אנחנו מעוניינים לקדם אותם ביחד.

דוברת: כמה עולה ממ"ד כזה?

דובר1: יש מיפוי אגב? עשו מיפוי לזה?

דובר: זה נע בין לבין אני יכול להגיד לך מניסיון אישי.

(דוברים יחד)

דוברת: עשיתם איזה מיפוי נגיד, שמודדים ישובים.

דובר1: אנחנו יודעים כמה חסרים? כמה ממ"דים,

לשכת מנכ"ל המועצה

דוברת1: זה לא עניין של,

דובר1: חסרים?

דובר: כן, כן. בהנדסה הם מכינים גם מהנדסים קבועים, כאילו, מתכנני מהנדסים. זה,

דובר1: צוות תכנון כזה.

דובר: זה בנק כזה,

דוברת: צוות.

דובר: שאפשר יהיה בזול לקבל הצעה מוכנה. וגם עלויות.

דוברת2: מספרים אנחנו יודעים?

דובר: רק מהבחירה אבל,

דוברת2: כמה ממ"דים חסרים?

דוברת2: זה רק (לא ברור) של המועצה?

ד"ר גלית שאול: לא, לא, לא.

(דוברים יחד)

דובר: הנתון, הנתון הזה ישנו. הנתון הזה ישנו אני לא יכול להגיד לך אותו.

דוברת2: מאתיים אלף שקל.

דובר: בצורה,

דובר1: אמ המ.

דוברת3: כמה?

דובר: מסודרת כרגע.

דוברת3: מקלים (לא ברור).

(דוברים יחד)

דוברת3: מקלים גם מרחקים?

דובר: של ממ"ד ? בטח. (לא ברור). הממ"ד הוא יתרון, הוא יתרון מכל בחינה.

ד"ר גלית שאול: כאילו אנחנו הבנו אחרי האירוע במועצה אזורית לב השרון, אחרי שראינו את מה

שקרה שם ואיזה נזק קרה לבית ואיך אנשים ניצלו שם פשוט בנס בגלל שהם נכנסו לממ"ד זה אי

לשכת מנכ"ל המועצה

אפשר לתאר שמיים וארץ. באמת, זה, זה, הרס גדול, בשטח של הבית. ואנשים שיצאו כמעט ללא שריטה.

דובר: האמת היא זה לא רק בשטח,

ד"ר גלית שאול: זה הבהיר לנו,

דובר: זה חוץ ממ"ד לא נשאר שם כלום.

ד"ר גלית שאול: כן. זה הבהיר לנו שאנחנו חייבים

דובר1: גלית חשוב להגיד,

ד"ר גלית שאול: שאנחנו חייבים להספיק כל מה שאפשר.

דובר1: זה לא היה בנס.

ד"ר גלית שאול: כן.

דובר1: זה היה בגלל,

ד"ר גלית שאול: כן.

דובר1: שהיה ממ"ד.

ד"ר גלית שאול: זה נכון.

דובר1: ובגלל שהם לקחו אחריות.

ד"ר גלית שאול: זה נכון. נכון הם לקחו אחריות ונכנסו גם. זה נכון. נכון מאוד. לא מספיק שיהיה אם לא נכנסים.

דובר1: כי זה תרבות.

(צוחקים בקול רם).

דובר1: רגע אני אגיד למה אני אומר את זה, לא סתם. כי זה תרבות של הסמוך בישראל ויהיה בסדר, זה להגיד בנס. בנס את אומרת זה לא תלוי בנו. וזה כן תלוי בנו. בכל אחד מאיתנו.

דובר: כן אבל אני יכול למשל לרוץ לאן שאני רוצה.

דובר1: אתה יכול לבנות ממ"ד.

(דוברים יחד)

דובר1: עכשיו יש לך הזדמנות לבנות ממ"ד.

לשכת מנכ"ל המועצה

דוברת: תבקש מאה אלף שקל בשביל זה.

דוברת2: מאה אלף שקל לחדר זה לא הרבה.

דוברת3: את יכולה, את יכולה גם בפחות.

(דוברים יחד)

ד"ר גלית שאול: אני חושבת שגם כמה מבנים יכולים לעשות ביחד. זה כל, זה משהו שבהחלט מחייב היערכות. אנחנו שמענו גם על (לא ברור) מהאלוף,

דובר: תמיר.

ד"ר גלית שאול: על מועצה אזורית, כן תמיר. על מועצה אזורית שעשתה ממש סקר עם מתנדבים שבאמת נכנסו לבתים. עשו בדיקה מאוד יפה. מקדמים את זה עכשיו בכל הארץ. בהחלט יש רצון מאוד משמעותי לקחת פה אחריות ולהגיד אנחנו מבינים שזה הפתרון. אף אחד לא יעזור לנו בו. אנחנו, המדינה לא תיתן את הכסף. השלטון המקומי לא יכול לתת בעצמו את המיגון של כל ישוב וישוב. של כל בית ובית בישובים. זה שונה ממקלטים. ולכן,

דוברת: נשלם על זה ארנונה?

(דוברים יחד)

דוברת1: חושבת שכן.

דוברת: באותו, באותו

מנשה דויד: ארנונה והיתרים.

דוברת2: כן?

דובר: בטח.

מנשה דויד: זה לפי (לא ברור).

דובר: זה דובר כבר?

ד"ר גלית שאול: זה חוקי. מה זה?

דובר: לתושבים, זה דובר כבר?

(דוברים יחד)

דוברת: בוועדת משנה אמין הציג שלא חייבים היתר לכל הבית אלא,

דובר: נכון.

לשכת מנכ"ל המועצה

דוברת: אלא הוא יאשר היתר לממ"ד בלי להתחשב בשאר הבית. שזה הקלה מאוד משמעותית.

דובר: זה לא רק בשאר הבית זה בשאר המשק.

דוברת1: נכון.

דוברת: בשאר המשק, בשאר,

דובר: לא מסתובבים, לא מודדים מחסנים.

דוברת: ניסח,

דובר: לא מודדים כלום.

דוברת: תמריץ מאוד משמעותי. שעד היום מי שהיה צריך להוציא היתר לממ"ד היה חייב להשאיר את כל,

דוברת1: להכשיר את כלמה,

דוברת: להכשיר את כל מה שיש לו, ועכשיו כאילו בשביל הממ"ד התעלמו מ-

דובר: אמרת עד עשרים, עד עשרים?

דובר1: עד עשרים.

(דוברים יחד)

דובר1: לא נחשב שטח עיקרי. בין השתיים עשרה לעשרים נחשב שטח עיקרי.

ד"ר גלית שאול: אז אם כבר לקחת אותנו לכיוון של חריגות בנייה זה זמן טוב לדבר על הדבר הבא שאני רוצה לדבר עליו. כולכם מכירים את תיקון מאה ושש עשרה, שהטיל מאפריל האחרון חובה על הרשויות לפקח על הנושא, לא לפקח, אחריות אישית בין ראש רשות,

עו"ד עמית בן צבי: השלושים באפריל.

ד"ר גלית שאול: כן שלושים באפריל. אנחנו פה ברשות, יצאנו לסקר כדי לבדוק בעצם, כדי לבדוק באיזה נושאים אנחנו נמצאים בפערים. צריך להגיד שהערכה של אמין היא מאוד טובה לגבי המצב פה ברשות. ויחסית אנחנו, יחסית למוצעות אזוריות אחרות יחסית, יש פה אכיפה ויש, אין כמעט מבניים ישובים שהם לא מדווחים או שאין, יש כרגע שמונים וחמש כפיות מול אנשים שונים במועצה כך שזה לא שיש נושאים שלא ידועים. כל זה אני אומרת כרקע למצב שקיים כרגע, ודווח לנו עליו במועצה אזורית גזר במרכז המועצות. כלפי דווח לראשי רשויות ואני רוצה לחלוק את המידע הזה איתכם. מתברר שיש כרגע מבצע מאוד גדול של יחידת אכיפה שהיא ת. פ. משרד האוצר, המבצע הזה צריך להגיד מתייחס דווקא לנושא העסקי, לא לחריגות בנייה שמשמשות כבתים או למגורים אלא כחריגות מבצע שמטרתו למנוע שימושים עסקיים שלא עולים בקנה אחד

לשכת מנכ"ל המועצה

עם חוק התכנון והבנייה. וההתרים שניתנו מתוכו. ובעצם יש מבצע משטרתי לכל דבר מה שקרה במועצה אזורית גזר זה שברגע אחד פשטו עשרות מכוניות, שוטרים, פקחים, מסוקים על המועצה עשו שם,

דובר: על המועצה?

ד"ר גלית שאול: מה?

עו"ד עמית בן צבי: על השטח,

(דוברים יחד)

ד"ר גלית שאול: בשטח המועצה. בישובים שם.

דוברת: זה היה סרט.

דובר1: היו שם, היו שם ארבעה סוגי,

ד"ר גלית שאול: כן כמו כסרט.

דובר1: פקחים, וארבע סוגי קנסות,

ד"ר גלית שאול: אם תראי את התמונות,

דובר1: וכל מיני כאלה.

ד"ר גלית שאול: כן. הם שם עושים איזשהו תהליך מרכז המועצות בכלל עושה איזשהו הליך מול מרכז המועצות עושה איזשהו הליך מול שר האוצר ולנסות כן לראות, לא יהיה עכשיו, כן יהיה עכשיו, אנחנו כרגע לא, לא, לא יכולים להיכנס לזה. לא יודעים את התשובה אבל יש איזשהו הליך. אבל אנחנו לא מתייחסים לזה בתור משהו שהוא לא קיים. אני כן אגיד שנראה לפחות מהמידע שמגיע אלינו שהמבצע הזה הוא הרבה יותר רחב, המבצע הזה הוא מבצע מתמשך כרגע אנחנו מבינים ש,

דובר: מתי?

ד"ר גלית שאול: מעבר לזה שיש מאה ניידות, מאתיים פקחים חמ"ל שהקימו, אני קיבלתי כל מיני פקודות מבצע שהיחידה הארצית לאכיפת עבירות בנייה הקימו יש להם סימון של מאתיים מושבים שהם מתכוונים לפשוט עליהם.

דוברת: רק מושבים?

דובר: רגע אני רוצה להבין, איזה סוג של, מה הבדיקה שם? אם יש עסק בבית?

דובר1: לא.

לשכת מנכ"ל המועצה

ד"ר גלית שאול: אם יש,

דוברת: אם בנית עוד יחידת דיור ואתה מסתיר.

דובר1: לא.

ד"ר גלית שאול: בנית למשל, יש אזורים, לא יודע מה, מחסנים בתוך איזה יחידת בנייה, יש שם מחסן רהיטים במקום ובאיזה יחידה בחצר

דובר1: או בית בלול נטוש.

ד"ר גלית שאול: מבצע כיבוי אורות.

עו"ד עמית בן צבי: בצפון זה,

ד"ר גלית שאול: זה נקרא אכיפה מעצבת מרחב זה ממש הוקם כמבצע צבאי לכל דבר. מטרה, משימה, אני שמעתי שהם נותנים, בעצם השיטה שלהם זה שהם מגיעים ואומרים יש לך, תוך,

דובר: שלושים יום?

ד"ר גלית שאול: תוך חודש.

דובר1: שלושים יום.

ד"ר גלית שאול: תוך חודש שלוש מאות אלף שקל לשלם קנס אם אתה לא,

דובר1: מסדיר את זה?

ד"ר גלית שאול: מסדיר את זה, אי אפשר כמובן,

דובר1: הוא יכול להסדיר את זה בשלושים יום?

עו"ד עמית בן צבי: לא.

דוברת: הוא יכול להרוס את זה.

ד"ר גלית שאול: כן.

עו"ד עמית בן צבי: לא אין הסדרה. הפסקת שימוש.

ד"ר גלית שאול: אין.

עו"ד עמית בן צבי: הפסקת שימוש.

דובר: זה נקרא הפסקת שימוש.

דובר1: זה גם פוטר מהקנס?

לשכת מנכ"ל המועצה

דוברת: כן. לא אם,

ד"ר גלית שאול: זה פוטר אם לא, על כל יום עוד אלף,

דוברת: אלף ארבע מאות שקל.

ד"ר גלית שאול: ארבע מאות שקלים. ליום. זה משהו שאי אפשר יהיה אנחנו מבינים שזה מבצע מאוד מאוד רציני אגרסיבי.

דוברת: אז מה יש גם קנס למועצה?

ד"ר גלית שאול: מה זה?

עו"ד עמית בן צבי: לא, לא, לא.

ד"ר גלית שאול: לא, לא זה לא קשור למועצה בכלל. זה,

עו"ד עמית בן צבי: אתם צריכים להבין שהתיקון זו אמירה, אמירה של הממשלה שבזמנו הממשלה שמזהה את העבריינות בנייה כמכת מדינה כך זו הוגדר בפסקי דין. בתיקון מאה ושש עשרה כמדיניות מלמעלה התייחסות אחרת ושונה והרבה יותר תוקפנית בוא נקרא אגרסיבית כלפי עבירות בנייה. זאת אומרת זה לא איזשהו מבצע, זו המדיניות. כך נקבע בממשלה וזה התיקון לחוק.

ד"ר גלית שאול: אני יכולה להקריא לכם מתוך שקפים שניתנו לי,

דוברת: היא מיוחסת למועצה לא?

ד"ר גלית שאול: כללי, עשרים ושלושים, שיטה, שלבי הביצוע. כללי, עשרים ושלוש כוללות חקירה, בחמישה נועצים, (לא ברור) בו זמנית. עתודה חקירתית על בסיס חקירות ליבה. סיוע מעטפת מודיעינית, משפטית, לוגיסטית, שלבי הביצוע, שלב א' אכיפת המטרות ריכוז מאמץ מחוזי על המתחמים, כניסה ראשונה למושבים שלב ב', אכיפת מטרות ריכוז מאמץ ארצי במושבים, כך וכך.

(דוברים יחד)

ד"ר גלית שאול: פעילות,

דוברת: כן, ממש מבצע צבאי.

ד"ר גלית שאול: מבצע צבאי לכל דבר.

דוברת: הם מביאים מסוקים? (לא ברור) מלמעלה.

ד"ר גלית שאול: מסוקים גם.

דוברת: יש, יש,

לשכת מנכ"ל המועצה

דובר 2: כן?

ד"ר גלית שאול: רחפנים. מסוקים.

דוברת: אפשר אם כבר עשיתם סקר אפשר לפרסם,

ד"ר גלית שאול: לא עשינו.

דובר 3: הם עשו סקר.

ד"ר גלית שאול: התחלנו אנחנו לדוש לנו,

דובר 3: זה מידע של,

ד"ר גלית שאול: לפי החובה שהוטלה עלינו, פעלנו כדי לעשות,

דובר: מה עושים עם זה?

ד"ר גלית שאול: כרגע,

דוברת: ואין למועצה איזשהו מידע?

ד"ר גלית שאול: המטרה שלנו היא בסקר הזה לבוא ולהגיד ללא קשר לזה, בלי זה התכנון שלנו היה, אחרי סקר כזה, לבוא להגיד לאנשים שזה שלהם לייצר שני מסלולים, מסלול אחד ירוק, בואו ביחד ננסה להכשיר את זה. בדרך שאפשר. כמובן מה שאפשר להכשיר. יש דברים שאי אפשר. בסדר, אבל מה שאפשר אם נניח נדרש שזה יהיה צמוד לבית וזה לא צמוד אז אין אפשרות. דברים מהסוג הזה שאין אפשרות להכשיר אבל מה שאפשר להכשיר לבנות מסלול שמאפשר הכשרה, ביחד עם ה-

דובר: והמסלול השני?

ד"ר גלית שאול: ביחד עם התושבים כדי לנסות למצוא דרך. ומה שאי אפשר או שאדם מסרב לשלם את הכספים או לעשות (לא ברור) את זה. צריך לדרוש ממנו בדיוק כמו השמונים וחמישה פתקים האלו,

דוברת: אבל יש,

ד"ר גלית שאול: שקיימים כרגע,

דוברת: את כל העסקים של האגודות השיתופיות, למשל. בבית יצחק היה, הגדיר כמה וכמה עסקים בבת אחת,

דובר: כן.

דוברת: והעברנו את זה עד שיהיה תכנון ופרוגרמה. ושיכלול של כל האשכול, וזה כמובן תהליך יותר ארוך. מה, מה דין של,

לשכת מנכ"ל המועצה

ד"ר גלית שאול: מה הדין? מה שנמצא כרגע? אני מתקשה לחשוב שמה שנמצא כרגע בתהליך אישורים ישויות יבואו אליו איזשהו (לא ברור) מתקשה לחשוב, אבל שוב אני באמת לא יודעת, אני לא התנסיתי בזה.

דובר: אצלנו העיפו השכרות.

ד"ר גלית שאול: שנמצאים בתהליך של הסדרה?

דובר: השכרות לא של אנשים פרטיים, כן. השכרות של,

ד"ר גלית שאול: למרות שנמצאים ב-,

דובר: השכרות של המוע-, של ה-, של הכפר. של האגודה החקלאית.

עו"ד עמית בן צבי: אגודות, האגודות לא חסינות מבחינת זה. אגודה, המנהג כאדם פרטי.

ד"ר גלית שאול: כמו אדם פרטי, ברור.

דוברת: אבל הם בטח ביקשו אישור חורג לא?

ד"ר גלית שאול: שוב אבל אני מדברת אני אומרת,

(דוברים יחד)

ד"ר גלית שאול: אני פשוט, אנחנו נמצאים במקום שאומר בואו ננסה להסדיר את הדברים אוקי? אני לא יודעת לגבי האכיפה הזאתי אם היא תיתן את ההזדמנות זה או לא. כרגע קשה לי להגיד אבל זה לא בידיים שלנו.

עו"ד עמית בן צבי: אני כבר אומר שהראייה מניסיון זה ללכת מהרחוק פנימה. זאת אמרת בשלב הראשון החריגה בבית או במשרד שבתוך הבית היא כרגע לא מעניינת.

ד"ר גלית שאול: כנראה לא,

עו"ד עמית בן צבי: זה יותר אני לוקח את הנקודה הקיצונית, מחסן בשטח חקלאי שהפך לצימר. זה בנייה מחוץ לקו הכחול.

דובר: אני רוצה לבקש,

עו"ד עמית בן צבי: מחוץ למרחב התכנון. הם הולכים מהרחוק, פנימה.

דובר: אני רוצה לבקש משהו שאולי נופל קצת בין הכיסאות אבל הוא עדיין קצת בעיה והוא מתחבר למשהו שביקשתם בשבוע שעבר, במקרה. תראו, חברי האגודות החקלאיות וזה מדבר בגדול רק על חברי האגודות החקלאיות, לא לחברי ה-, לא לכל המושבים במועצה. אף אחד לא הוציא להם שום מקום בצורה מרוכזת כל סיפור התאריך והשלושים באפרייל, ומה קורה, זה הכל בא מאיזשהם שמועות או משהו חצי, חצי מבוסס. אף אחד לא, לא בא ואמר תראו כל הישובים או כל האגודות החקלאיות בישובים.

לשכת מנכ"ל המועצה

ד"ר גלית שאול: מעולם לא היה? זה כבר משהו שקיים הרבה זמן, אני לא,

דובר: כן. זה, לא זה לפניך. זה לפניך.

ד"ר גלית שאול: זה לא נעשה.

דובר: אבל זה לא נעשה,

ד"ר גלית שאול: כן.

דובר: אף פעם למיטב ידיעתי. להסביר ממש מאחורי,

ד"ר גלית שאול: כן איזה החלטה,

דובר: זה נכון. ובכפר ויתקין אני יודע שחיסלו חלק גדול מהדברים האלה,

ד"ר גלית שאול: וכבר ויתקין עובדים על זה.

דובר: ועזרתי ל-, אני יודע, אני יודע. אבל, אבל זה לא הגיע כמשהו שאפשר היה להפיץ אותו לכל חבר אגודה ואני חושב שאולי כדאי שהמועצה תרים את הכפפה בקטע הזה ותעביר את זה לוועדים המקומיים כדי שיעבירו את זה לאגודות החקלאיות ובסוף לכל חבר. אבל,

דוברת: לכל תושב התכוונת.

דובר: לכל, לכל תשוב.

דוברת: לא רק לכל חבר.

דובר: אני בכוונה אמרתי לכל חבר,

דוברת: למה?

דובר: ולא לכל תושב, כי זה לא מעניין את משכב ההרחבה הוא לא,

דוברת: למה לא מעניין? מה איך חריגות,

דובר: אין לו, לא בדברים,

דוברת: אין שימושי חורגים אצלו? בהרחבה אצלנו?

דובר1: אני אתן לך דוגמא.

דובר: שימושים חורגים בהרחבה? לא.

(דוברים יחד)

ד"ר גלית שאול: אולי יש אנשים שמשכירים בתים,

דוברת: אצלנו,

לשכת מנכ"ל המועצה

ד"ר גלית שאול: באחזקה, עושים כניסות,

דוברת: רוב החניות הפכו ליחידות דיור.

דוברת1: באמת?

דובר: אוקי אז אני לא מכיר את זה.

עו"ד עמית בן צבי: משרדים, יחידת דיור זה ניחא, לא משרד.

דוברת: רוב החניות הפכו ל- (לא ברור).

דובר: הדבר השני,

ד"ר גלית שאול: חניות?

דוברת: חניות, החניות השכורות.

דובר: כן, כן, כן.

דובר1: אז אני סליחה,

עו"ד עמית בן צבי: את לא רואה שה-, ה-,

דוברת1: מחסנים.

עו"ד עמית בן צבי: זה אף פעם לא עולה, זה תמיד למטה?

דוברת2: בדיוק.

דובר: הדבר השני שמתחבר לזה.

דוברת2: ויש (לא ברור) מהצד.

דובר: אני בשבוע שעבר נתקלתי פעם ראשונה, סליחה חיזקי שאני מזכיר אותך עכשיו. באדם בשם, בטח השם יהיה מוכר לך, שלו, שגורש בשלב מסוים כנראה (לא ברור) בבית. בשבוע שעבר עשה חתונות, עשה חתונה אצלנו בשטח. אז, אחרי זה,

עו"ד חיזקי סיבק: מישהו נתן לו?

דובר: לא מש-, מישהו נתן לו. מישהו שמעבד את השטח. עכשיו זה לא היה ברור לאנשים,

ד"ר גלית שאול: למי שנתן לו.

דובר: למי שנתן שזה אסור בצורה מוחלטת ושיש לזה דרישות מאוד מסוימות ומאוד מוגדרות וברורות.

ד"ר גלית שאול: זה כבר, זה כבר סוגיה אחרת,

דובר: בכל הדברים.

לשכת מנכ"ל המועצה

ד"ר גלית שאול: זה לא קשור לזה.

דובר: יכול להיות. ופה הבקשה שלי מתחברת,

ד"ר גלית שאול: קשור לעניין של רישיון,

דובר: לזה שאולי יהיה כדאי שבקטע הזה המועצה תבהיר, כן לכל התושבים, שהם לא יכולים לעשות בקטע הזה בשטחים חקלאיים דברים שלא עונים ליעוד החקלאי הברור והמוגדר בדברים. ואני חושב שהישובים ישמחו להפיץ את זה הלאה, כי אם אתה אומר לישוב, ישוב תגיד להם מה מותר ומה אסור, אז הוא לא באמת יודע מה מותר ומה אסור.

ד"ר גלית שאול: אני לתומי הייתה בטוחה שזה משהו שנעשה עם כל האגודות (לא ברור) בעבר. כי אני ידעתי שיש אגודות שנערכות לזה כך שחשבת שזה חלק מזה. אבל אני אין לי בעיה לגמרי לקבל את ההערה שלך ולבקש מעמית שיוציא באמת

דובר 1: גם וגם.

ד"ר גלית שאול: מכתב בהקשר הזה לכל ה-, לכל האגודות שמסביר בדיוק את התהליך שאנחנו עוברים. אני לא יודעת לכמה אנחנו יכולים להתייחס לסיפור הזה, במכתב הזה, יכול להיות שזה גם נעלה במליאה, אז צריך לחשוב באמת איך להסביר את זה לציבור. אבל זה לפחות המידע שקיבלנו. זה, זה באמת מידע, לי אף אחד לא אמר לשמור עליו בסוד. יודעים על ה-, זה יצא, יצא (לא ברור) אני גם (לא ברור) שזה יצא, כן.

דובר 2: לא זה רץ מקודם,

דובר 1: בדיוק.

ד"ר גלית שאול: ברור.

דובר 2: בשבע מאות קבוצות אולי.

ד"ר גלית שאול: נכון.

דובר 3: גם (לא ברור) למאתיים זה כולל,

דובר 4: נותן את אותותיו יש הרבה אנשים בעמק חפר שסוגרים את כל ה-,

ד"ר גלית שאול: נכון.

דובר 4: משרד שלהם, או חצרות.

ד"ר גלית שאול: יש אנשים שלא ישנים בלילה בגלל הדבר הזה, כן. עוד אני שמחה לבשר שיצאנו לדרך בהקשר של התחבורה השיתופית גמישה, לא יודעת אם שמתם לב כבר, או להודעות או להתייחסות למכתבים, בדרכי התקשרות השונים, בנושא של קווי הלילה, אני רוצה בהקשר הזה להגיד עבודה משותפת של מחלקת הנוער, מחלקת התחבורה והמחלקה הכלכלית סביב הנושא שהוא מאוד משמעותי בעיניי וחשוב מאוד גם לתושבים. נושא התחבורה

לשכת מנכ"ל המועצה

השיתופית הגמישה. אנחנו יצאנו בתוכנית שעוסקת בקווי לילה שזה בעצם לוקח פרויקט שאנחנו מכירים אותו מהעבר ושעסק בקווי לילה בעצם לבני הנוער, נשדרג אותו לרמה שתאפשר לנו גם לקחת, גם ללמוד ממנו. גם להפיק לקחים וגם לקחת אותו בתור איזה סוג של פיילוט וככה להעריך את השטח, כמה וכמה אנשים שותפים ואיך פנינו לאוכלוסייה שחשבנו שהיא הכי מתאימה פה וזה הנוער. אני אגיד, אני אציג בכמה מילים את הרעיון, הרעיון בעצם היה לפנות לבני הנוער ולראות מה, לאן הם היו רוצים להגיע בקיץ. בתקופת החופש הגדול מה הם היו רוצים לעשות. וקיבלנו ארבעה, על פי סקר, קיבלנו ארבעה מקומות שבני הנוער היו רוצים לצאת אליהם, אנחנו מדברים על המתחם בנתניה, אזור שם של הקולנוע, מתחם (לא ברור) יכין.

דוברת: יכין זה.

דובר: יכין.

ד"ר גלית שאול: יכין, יכין (לא ברור).

דוברת: לא, אין כבר (לא ברור) שם לדעתי.

ד"ר גלית שאול: חדרה, מה?

דוברת: זה הסינמה סיטי?

דובר: סינמה סיטי.

ד"ר גלית שאול: סינמה סיטי, סליחה. הסינמה סיטי, חדרה, (לא ברור) ארבעה, ארבעה מקומות.

דובר: מחוץ לעמק חפר?

ד"ר גלית שאול: מחוץ לעמק. לא יש ים,

דובר 1: לא כולם יש גם חוף הים.

ד"ר גלית שאול: חוף הים. חוף הים זה ברור. שהרעיון הוא בעצם להפעיל רכב קטן, אוטובוס תלוי לפי הצרכים מיניבוס או אוטובוס שיעבור בכל ישובים, בכל יישובי המועצה, לפי קריאה לפי, בשימוש באפליקציה, האפליקציה היא אפליקציה של חברת גט. גט טקסי. גט, גט טקסי. גט together הפנייה היא בעצם של הנער או הנערה שרוצים להשתמש בשירות ומבקשים שיאספו אותם. אנחנו גובים עבור השירות הזה מראש סכום של מאה שקלים לכל הקיץ, שזה מחיר גם כן על סמך הסקר שעשינו, חבר'ה צעירים אמרו שזה עולה עשרה שקלים לנסיעה אנחנו, אנחנו נשמה. השימוש מיועד לבני נוער מכיתה ז', זאת אומרת מהחטיבה. גם לעולים לכיתה ז'. בעצם לקיץ שלפני החטיבה. והמטרה היא בעצם שלנו כרגע לגרום לכך שכמה שיותר בני נוער ישתמשו בשירות, ככל שיהיו יותר בני נוער שרשומים לשירות הזה, גם ישתמשו בו, אנחנו מקווים, כן אבל, גם מבחינת העלות למועצה אבל גם בעיקר מבחינת היכולת שלנו לבחון את השימושים שעושים בני הנוער, היכולות שלהם הזמינות שלהם לכניסה שלהם

לשכת מנכ"ל המועצה

לאפליקציות, הזמן שהם מבקשים זה מראש, כל זה יהיה בסיס בעצם לניתוחים שאנחנו נעשה אחר כך ב- long run לעשות תחבורה שיתופית גמישה, שאנחנו כל הזמן, כל הזמן רואים את הצורך הזה. גם על ידי הוותיקים גם על ידי הבני נוער הצעירים אנשים שרוצים הסעות לרכבת כל זה, בהחלט מבצע הרבה, הרבה יותר גדול. אבל אנחנו נוכל לעשות אותו הרבה יותר בבטחה אם אנחנו נראה קבוצה גדולה. כרגע אנחנו עומדים על מספרים קטנים יחסית שנרשמו לזה, למרות הפרסומת ולמרות האהדה הגדולה יחסית. אנחנו מרגישים שהקבוצה היא לא מאוד גדולה.

דובר: כמה?

דוברת: יתחיל הקיץ אז ירשמו.

ד"ר גלית שאול: מספרים קטנים. מה זה?

דוברת: שיתחיל הקיץ,

דובר: כן, נכון.

ד"ר גלית שאול: יתחיל הקיץ אבל כרגע אנחנו,

דובר: צריכים להחליט, כן.

ד"ר גלית שאול: בדיוק, צריכים אה,

דובר: רגע אני רוצה להבין. הוא מזמין באפליקציה עכשיו והוא רוצה לנסוע לרכבת הוא לא יגיע לזה (לא ברור).

ד"ר גלית שאול: לא לרכבת. הוא יכול לבחור לאחד מארבעת,

דובר: לאחד מארבעת, לא משנה,

ד"ר גלית שאול: כן.

דובר: לצורך העניין, לסינמה סיטי.

ד"ר גלית שאול: יאספו אותו ביישוב שלו, ברגע שהוא יזמין באפליקציה, ביישוב שלו ידאגו לזה שהוא יעלה ושהוא יחזור גם חזרה הביתה.

דוברת: בכל שעה שהוא רוצה או שיש,

דובר: לא אבל,

ד"ר גלית שאול: לא יש שעות. זה קווי לילה. זה מיועד לבני נוער,

דובר: כן. אבל,

ד"ר גלית שאול: בקיץ.

לשכת מנכ"ל המועצה

דובר: אבל אחד כזה, יש אחד כזה בבת חפר יגיעו עד לבית חפר לקחת אותו?

ד"ר גלית שאול: יהיו כמה שצריך. זאת אומרת כמה שאנחנו נעמוד בשירות הזה כמה שצריך אה,

דובר 1: לפי ביקוש.

ד"ר גלית שאול: כמה, אם יהיה רק ילד אחד לכל העמק, משלמים מראש. כן?

דובר: ברור.

ד"ר גלית שאול: וגם אם ירשמו מאה. אוקי. אבל באותו ערב, יום שני בעשרים ולא יודעת, שתיים ביולי, יהיה רק,

דובר: ילד אחד.

ד"ר גלית שאול: יהיה רק ילד אחד, אז רק הילד הזה ייסע.

דובר: אוקי.

ד"ר גלית שאול: אם יהיו חמש מאות,

דובר: הקו יוצא,

ד"ר גלית שאול: אז יעשו,

דובר: הכוונה יש שלוש,

ד"ר גלית שאול: הקו לא יוצא סתם. זה בדיוק העניין.

דובר: לא יוצא סתם.

ד"ר גלית שאול: יוצא על פי ביקוש. הוא יוצא על פי ביקוש.

דובר 1: אבל אמרת קווי לילה זה רק לילה?

דובר 3: כן.

ד"ר גלית שאול: זה נועד,

(דוברים יחד)

ד"ר גלית שאול: לבילוי, מה?

דוברת: מאיזה שעה זה נחשב לילה?

ד"ר גלית שאול: זה גם כן עשינו חישוב לפי הבקשה של הילדים, באיזה שעה הם יהיו רוצים לצאת, אני לא זוכרת את כל הזה, משמונה עד תשע, שמונה תשע, עשר, עד אה, שתיים עשרה אחת. כן זה השעות המאוחרות.

לשכת מנכ"ל המועצה

דובר: משמונה,

ד"ר גלית שאול: (לא ברור) הכל נעשה,

דובר: משמונה עד שתיים עשרה.

ד"ר גלית שאול: על פי סקר עם הילדים, בחרנו את זה בשעות שהם ביקשו. אני שומעת, לפחות גם באזור של הילדים שלי, גם זה של התלהבות מאוד מאוד גדולה של ילדים. אבל צריך לגרום להם,

דוברת: להירשם.

ד"ר גלית שאול: להירשם, כן? כרגע המספרים של כמה עשרות, אנחנו חייבים כמה מאות כדי שהדבר הזה יאפשר לנו לעשות ניתוח של הנתונים.

דובר: ואיך פרסמנו את זה?

ד"ר גלית שאול: בכל דרך שאנחנו מכירים.

דובר: מה?

ד"ר גלית שאול: פייסבוק.

דוברת: בפייסבוק,

(דוברים יחד)

ד"ר גלית שאול: וועדים של הישובים.

דובר: פייסבוק זה לילדים זה לא להורים של הילדים.

ד"ר גלית שאול: וועדים של הישובים, אני העברתי אתה לישוב שלי.

דובר1: היום קיבלתי מהמחנכת של הבן שלי.

ד"ר גלית שאול: בתי הספר, שלחנו לבתי הספר.

דובר2: אינסטגרם. צריך באינסטגרם.

דובר1: לא, לא.

ד"ר גלית שאול: אינסטגרם העלינו. כל הדרכים שאנחנו מכירים אנחנו, זה ברור שצריך עוד ועוד. אני שומעת מכל כיוון התלהבות אבל בוא נגיד,

דובר1: אולי שווה,

ד"ר גלית שאול: שמעתי אפילו מראשי רשויות אחרים שכבר שמעו על זה שאנחנו עושים את זה.

לשכת מנכ"ל המועצה

דובר 1: אולי שווה לוועדים למשל בבת חפר,

ד"ר גלית שאול: בערב יש לנו מפגש עם הוועדים אנחנו נציע את זה. אבל אנחנו, אני,

דובר 1: יש (לא ברור), שולחים אס אמ אס בקבוצה זה יגיע להורים.

ד"ר גלית שאול: אני בכל הזדמנות אפילו בכתב בדה מרקר אמרתי את זה.

דובר 1: יותר יעיל.

ד"ר גלית שאול: אני (לא ברור) בכל הזדמנות איך להגיד את זה. מה זה?

דובר: לא דרך הוועדים,

דובר 2: ראו את זה בדה מרקר שלחו אנשים (לא ברור)

ד"ר גלית שאול: בדה מרקר אני,

דובר 2: הקיפו את זה בעיגול.

דובר 3: אבל הכתבה, הכתבה בדה מרקר היא רק למנויים.

ד"ר גלית שאול: רק למנויים.

דוברת: יש מצב בשנה הבאה שזה יהיה (לא ברור).

דובר: צריך לשלוח את זה באס אמ אס, דרך הוועדים.

דוברת: ברופין?

דובר: זה נראה לי הכי יעיל.

ד"ר גלית שאול: יכול להיות,

דוברת: (לא ברור) את חוקי הספורט.

ד"ר גלית שאול: שוב, את צודקת לגמרי. זה המטרה כזה, כל השירות הזה, ההצלחה שלו היא

מידת השימוש שלו. זה מסוג השירותים שאם יהיו הרבה אנשים שירצו הוא יקרה. אם יהיו

מעט, בתל אביב עכשיו בבאבלס שזה שירות שהמודל הזה שלו הוא מודל שאנחנו רוצים,

הכפילו את מספר המיני בוסים שהם שמו כי היה לזה ביקוש עצום וצריך להגיד ככל שיהיה

יותר אם יהיה יותר אנשים ירצו לסוע לרופין, יהיה יותר זה. כרגע אנחנו באמת מהתחלה

בחיתולים. אבל כדי שבחיתולים נצליח אנחנו חייבים את השיתוף של כולם, לא יודעת אני בכל,

אין מקום שאני הולכת אליו ואני לא מדברת על זה, אני הולכת לחתונה אני מדברת על זה, אני

פוגשת ילדים בארוחת ערב אני מספרת על זה כאילו בכל הזדמנות אני חושבת שאם יש

הזדמנות לבקש מכם להיות שגרירים לזה, הושקעה בזה הרבה עבודה של החברה הכלכלית. של

מחלקת תחבורה, של מחלקת נוער. הרבה מאוד מחשבה אני חושבת שאם יהיה שינוי שאנחנו

יכולים לעשות בתחום הזה, זה יקרה רק מכאן. אז בואו,

לשכת מנכ"ל המועצה

דוברת: יש איזה מודעה שאנחנו יכולים להעביר בווטסאפ הקבוצתי? השכונתי?

ד"ר גלית שאול: יש מודעה,

דוברת: יש מודעה,

(דוברים יחד)

דוברת: אולי להעביר לנו אולי את המודעה.

ד"ר גלית שאול: מודעה וקישור. יש גם מודעה,

דובר: (לא ברור) תשלח לנו.

דוברת: אז תוכלי לשלוח לנו את ה-, כדי שנוכל אפילו להעביר את זה.

ד"ר גלית שאול: נשלח מודעה וקישור, אתה יכול לדאוג שיוציאו לכל חברי ההנהלה מודעה וקישור. אני אומרת לכם אני, זה במת מחיר כל כך נמוך וכך כך משתלם גם אם ילד ישתמש בזה רק שלוש או ארבע פעמים בקיץ, זה, זה יהיה שווה. וקבוצה שלמה של ילדים יכולה לסווע פעמיים בשבוע. אגב, גם הימים נבחרו על סמך הדרישות שלהם. הם אמרו שני וחמישי.

דוברת: יש גם מנוי משפחתי? או שזה אישי?

ד"ר גלית שאול: הכל אישי. כרגע הכל אישי זה לפי התקנון של משרד התחבורה אנחנו לא יכולים לגבות עבור נסיעה בודדת. וגם כן חלק מזה שלא רוצים שיהיה (לא ברור).

דובר: כולל אגב גם בדיקה של מי הנהגים ומי ה-,

ד"ר גלית שאול: הכל אנחנו, זה גם יעשה, אנחנו מנסים לעשות את זה כמה שיותר פנימי, זאת אומרת,

דובר: לא, לא בסדר. זה פשוט הכי מפחיד.

ד"ר גלית שאול: ברור, ברור. אגב, להגיד שבהקשר הזה היה ניסיון לגייס מהישובים מתנדבים ללוות את ההסעות האלה, זה לא הלך לצערי. אני חשבתי שאפשר להשיג לערב מישוב מתנדב. זה היה נראה לי לא, אבל גילינו שאין לזה, אין לזה, ביקוש והנושא הזה ירד.

דובר: רגע מה זה מתנדב?

ד"ר גלית שאול: חשבנו שללוות את המסלולים, לא (לא ברור) בסוף עשינו בדיקה עם הזה על ה-, עם המלגאים.

דובר1: אמרתי את זה לשגיא, אני,

ד"ר גלית שאול: תבדוק איתו. לא חשבנו על המלגאים. רצינו שיהיה להסעות האלה,

דובר1: יש להם מלא שעות (לא ברור).

לשכת מנכ"ל המועצה

ד"ר גלית שאול: לפחות בהתחלה מלווים, מלווים בשכר היה מייקר מאוד מאוד את השירות.

דובר 1: לא, לא,

דוברת: זה עוד יותר מטריד.

ד"ר גלית שאול: במחיר שלא היינו יכולים לעמוד. חשבנו שכל ישוב יכול לתת מתנדב אחד, או שניים בשביל זה. מה זה?

דוברת: זה עוד יותר מטריד שיהיה מבוגר על האוטובוס עם הילד שלי. לא?

ד"ר גלית שאול: אדם שהישוב סמך עליו.

עו"ד עמית בן צבי: זה השכן שלך.

ד"ר גלית שאול: כן. מישהו שהישוב אה,

עו"ד עמית בן צבי: אולי זו הבעיה?

ד"ר גלית שאול: ודרך אגב (לא ברור) מישהו שה-

דובר: על איזה (לא ברור) אנחנו מדברים בעצם? הילדים,

ד"ר גלית שאול: מה זה?

(דוברים יחד)

ד"ר גלית שאול: מכיתה...

דובר: סירת הורים.

דוברת: שהרכזי נוער יעשו סבב.

דובר: או.

ד"ר גלית שאול: אז אה, אז נושא שכרגע אנחנו בודקים.

דובר: גם מלגאים, המלגאים (לא ברור).

ד"ר גלית שאול: רכזי נוער זה תשוב קבוע למלווה, זה לא זה.

(דוברים יחד)

דובר: המלגאים הם מעולים.

ד"ר גלית שאול: אנחנו כרגע מדברים על המלגאים. בדיוק.

דובר: מלגאים של הקיץ, של המועצה.

ד"ר גלית שאול: בדיוק.

לשכת מנכ"ל המועצה

דובר: חבריה מעולים.

ד"ר גלית שאול: דיברנו על המלגאים. אנחנו עושים בדיקה על זה. אבל זה נושא שכרגע נמצא בבדיקה. ביקור נוסף שהיה לנו פה ממש לאחרונה זה היה ביקור של ראש אכ"א. דיווחתי במפגש הקודם על הסוגייה שאנחנו נמצאים בה ביחד עם בני המושבים. חלק מהנושאים שנמצאים על סדר היום היו נושאים פרוצדוראליים שקשור בדיון של שנות השירות. על (לא ברור) שלהם. את ה-, היה מאהל מחאה של בני הנוער בשבוע שעבר. אני פגשתי שם כמה בני נוער גם מהעמק. ראש אכ"א הגיע לכאן לביקור. ביחד עם ראשי מועצות אזוריות מרחבי הארץ. הנושא הזה נושא שקיבל גם תעדוף מבחינתנו. ניתנו פתרונות שהובאו לבני הנוער גם בימים האחרונים גם, מידיית בתום הישיבה שהייתה איתו. הוא ככה גם סימן את המועצה אני חושבת במקום מרכזי בנושא הזה. ונתן לנו קרדיט. שבוע שעבר חגגנו את חג השבועות. בחג השבועות נחגג ברוב העם ועדה בכל יישובי העמק בכל בצורה מאוד יפה. אני זכיתי להשתתף בכמה וכמה מהישובים, מהאירועים. ביום שישי לפני כן חגגנו את אירוע שבועות המרכזי בסימן הצדעה להתיישבות, סיפור ישראלי. אירוע של משרד הספורט והתרבות על אף שהודענו, התרענו מראש שהזמן שהם בחרו לא היה זמן מתאים, נבחר בכל מקרה זמן שבעינינו היה פחות מתאים. והוכח שצדקנו. אמרתי לך. אז במסגרת האמרתי לך היה אירוע מאוד מאוד מרשים, אני חושבת גם ככה מוצלח מבחינת התכנים שלו. וגם מאוד מוצלח מבחינת הדברים שניתנו, אבל מאוד מאוד לא מוצלח מבחינת מספר המשתתפים זה היה מאוד חבל ומצער. ואנחנו מפיקים את הלקחים בהקשר הזה. אנחנו במפגשים הקודמים עשינו דיונים, עדכנו, סיפרנו על מה שככה התקדם בנושא הגירעון התקציבי שאנחנו עומדים בו. במליאה הקודמת נתנו הסבר למליאה לגבי דרכים לפתרון, לגבי הדרך בה הגענו לגירעון ומה הם הדברים לפתרון. אנחנו הערב נפגשים עם כל יושבי ראש הוועדים ובעצם מסבירים להם באותו אופן, וועדי הישובים מסבירים להם באותו אופן את התהליך שעברנו. מה קרה, איך קרה, ומה התוכניות שלנו להמשך. כדי לערב אותם ולהסביר, בעצם את מה שקורה. זה קורה הערב. אחרי הפגישה הזו הרחבה עם כולם, אנחנו משאירים, ביקשנו להשאיר יושבי ראש ארגונים, יושבי ראש וועדים. יושבי ראש וועדים, ממזרח כן, ממזרח, ממזרח העמק לעיסוק סביב סוגית (לא ברור) שמטרידה אנשים שגרים במזרח כרגע. אלו שתי פגישות שמתוכננות הערב. בצל המשבר הכלכלי. אני רוצה להגיד עוד כמה דברים דווקא בהקשר על זה של המשבר הכלכלי וגם ברמה של התוכניות להתייעלות שאנחנו עוד נציג. אנחנו עומדים לפני פתיחת, בעצם לפי יציאה לחופש הגדול ופתיחת שנת הלימודים. יש נושאים רבים שאנחנו בוחנים אותם שאנחנו בודקים איך אפשר להמשיך לפעול סביב שירותים מסוימים שנקנו סביב הרחבת נושאים שהיו על סדר יום גם של המועצה הקודמת אבל גם בהחלט נמצאים על סדר היום שלנו כמו התחדשות בחינוך. חיזוק הנושאים של התחדשות בחינוך ועוד כהנא וכהנא. הנושאים האלו הם נושאים שנוגעים כמעט לכל תלמיד ותלמידה פה בעמק. ויש להם היבטים מאוד רוחביים. כי הם מתייחסים לשלל בתי הספר, הם מתייחסים גם לסדר העדיפות המועצתי. וגם הרבה פעמים מאירים באור כל מיני החלטות שהתקבלו פה בעבר שהם היו בסדר גמור מבחינת המועצה, או הדרך שלה הקודמת אבל לנו יש את החשיבה שלנו בהקשר הזה ואנחנו בהחלט מביאים את זה על סדר היום. אני יכולה להגיד, לתת אולי כמה דוגמאות ואולי קצת להסביר. יש דברים שהם כרגע

לשכת מנכ"ל המועצה

הולכים לכיוון מסוים ומספר התלמידים או מספר הילדים שנמצאים במערכת החינוך נמצא בירידה וגם זה משפיע על, משפיע על שירותים מסוימים אבל לכל ה-, לכל זה יש, לכל הדברים שאני אומרת ותיכף אני אתן אולי כמה דוגמאות ושתבינו יש השלכה גם כלפי הציבור אז אם עסקנו בסוגיות נניח של סייעות והסעות אז עשינו פנייה גם לבתי הספר לשמוע אותם וגם לקהל זאת אומרת להורים כדי לקבל מהם תגובות ביחס לנושאים האלו. הבחינה של הנושאים האלו היא כמובן עכשיו יותר אקוטית לאור המצב הכלכלי אבל צריך להגיד לכאן או לכאן לטוב ולרע היא לא בהכרח מושפעת מהמצב הכלכלי. מכיוון שכמו שאמרנו הנושא של החינוך נמצא מאוד על סדר היום ולכן על אף המצב הלא פשוט אנחנו במובנים מסוימים מגדילים את תקציב החינוך. ונותנים יותר בדברים מסוימים או משנים את זה סדר היום או עושים עבודה מסוימת כדי שאפשר יהיה ל-, לחזק חלק מהנושאים. ובחלק אחר של הנושאים אנחנו פשוט עושים היערכות חדשה. אני אתן דוגמא אם דיברנו על סייעות לגנים דיברנו על כלל שהיה פה במועצה בעבר, שלפיו כלל יפה מאוד, צריך להגיד שלפיו משרד החינוך נותן סייעת שלישית לכל גן מעל עשרים ותשע ילדים.

דובר: שנייה, שנייה.

ד"ר גלית שאול: סייעת שנייה.

דובר: שנייה.

ד"ר גלית שאול: נכון, מבוגר שלישי. כן. סייעת שנייה מעל עשרים ותשעה ילדים פה במועצה. תקצבו מעל עשרים ושישה ילדים. במספרים של השנה היו חמש עשרה גנים כאלו. בשנה הבאה לאור ירידת מספר הילדים, המספרים הם גדולים הרבה יותר. ובעצם נעשתה חשיבה איך להתמודד עם הדבר הזה ובאופן שיאפשר במקומות שצריך כן, אבל במקומות שבהם אי אפשר לתקצב יותר והחישבה דיברה על מעבר בין, מעבר מכמות, מבדיקה כמותית לבדיקה איכותית. זאת אומרת לקחת את הגנים, ולסמן באיזה גן יש צורך בסייעת נוספת מבחינת הרכב הגן, מבחינת המצב למשל האם יש בגן הזה סייעת רפואית או סייעת נוספת זאת אומרת עוד בן אדם נוסף שאחראי מבחינת, איך להגיד המורכבות של אופי הילדים. הפער גילאים, ועוד כהנא וככהנא, אנרגיות או לא יודעת איך להגדיר את זה.

דוברת: זה משתנה יותר.

ד"ר גלית שאול: מה זה?

דוברת: זה נתון שהוא משתנה כלשהו.

ד"ר גלית שאול: נכון שהוא נתון שהוא משתנה של משרד, שמערכת החינוך יכלה לסמן אותו ולהגיד, בגן הספציפי הזה בתקופה הזו, זאת אומרת לא, לא, לשלוח את הסייעות האלה הביתה. אלא להגיד הסייעות האלו, הם ינוידו בצורה אחרת בין הגנים, לא, לא מספרית. כי מספרית זה מה שקורה (לא ברור) בהתאם למה, בהתאם למידת הצורך שתוגדר על ידי קבוצה של אנשים. זה,

לשכת מנכ"ל המועצה

דובר: אני, אני יוכל לומר גלית.

ד"ר גלית שאול: מה זה?

דובר: יש הרבה מאוד לחץ ואי וודאות. בקרב הסייעות. ממה שאני שומע, שפונים אליי.

ד"ר גלית שאול: נכון. זה נכון. זה נכון ואנחנו בהקשר הזה בהחלט מבינים את הלחץ הזה, אבל אנחנו, יודעים שהמטרה היא לעשות את התהליך הזה,

דובר: אז אני אומר יפה שעה אחת קודם. אם יש את הצורך ויש החלטה. נכון יהיה לבוא ולהציג את הדברים הרבה לפני, אבל, כי,

ד"ר גלית שאול: אנחנו בתהליך.

דובר: להודיע להם חודש חודשיים לפני, כל, כל זמן שנוכל לתת להם אורך רוח להבין, להתארגן ולבנות את עצמם מחדש, כי יש אנשים שזה מה שהם עשו כל שנות חייהם. עכשיו לעשות איזשהו שינוי,

ד"ר גלית שאול: אין, אין לנו שם אף, סייעת שעבדה כל שנות חייה בתפקיד הזה והיא,

דובר: אני מכיר אחת שעובדת כמה שנים טובות.

עו"ד עמית בן צבי: אבל השיטה, ככל שנגיע לשם, אני לא רוצה להקדים את המאוחר. אני אגיד פה משפט זה יתפרש, אבל ככלל, ככלל זו שמגיעה אחרונה יוצאת ראשונה. אין לי,

דובר: לא, לא וודאי שלא.

עו"ד עמית בן צבי: (לא ברור) מקרים, ואנחנו בתהליך, התהליך מחייב אותנו כמה חודשים,

ד"ר גלית שאול: מאתיים ילדים פחות בגנים.

עו"ד עמית בן צבי: מקדימים לפני כן.

דובר: ברור, ברור.

עו"ד עמית בן צבי: ואנחנו כבר בתוך התהליך.

דוברת: אני מבינה שה-,

(דוברים יחד)

דוברת: מספר הסייעות לא ירד?

ד"ר גלית שאול: מספר הסייעות יחולק בצורה שונה. יחולק בצורה שונה.

(דוברים יחד)

דובר: כמות הילדים ירדה אז מן הסתם זה יצומצם.

לשכת מנכ"ל המועצה

ד"ר גלית שאול: ינוידו לתפקידים אחרים כנראה,

דובר1: אל תהיה אופטימי,

ד"ר גלית שאול: התפתחותיות למידה בבתי ספר. יהיה סוג של שינוי או ניווד.

מדליה הדס: אני חושבת שהבדיקה האיכותית היא בעייתית כי יש כאן שוני תרבותי בין הישובים. יש ישובים שיש אנשים שנוטים לעשות אבחונים בגיל מאוד צעיר. ואז יש לך על הנייר זכאות מאוד גבוה לסייעת ויש ישובים שהפוך. ואז לכאורה ילדים שהם כאילו נדפקים פעמיים.

ד"ר גלית שאול: אני לגמרי מסכימה איתך. שזה לא נקי מכל מיני סימני שאלה. אבל אני יכולה להגיד ככה משרד החינוך קבע כלל. אנחנו יכולים או לעמוד בכלל הזה, מה שעושות רוב המועצות שאני מכירה או להגיד בואו ננסה לבוא לקראת הציבור שלנו במקרים שאנחנו יודעים שבהם יש צורך. כי ראינו שבאמת יש צורך אמיתי במקומות שבהם יש צורך, אנחנו מאתרים אנחנו רואים שיש לנו אגף חינוך מאוד מעורב. יודע, מכיר את הפרטים את המקומות מאוד מאוד מקרוב. העבודה שלנו היא, אני חושבת הכי מקצועית שאפשר בהקשר הזה. נעשה ניסיון אמיתי. יכול להיות שיהיה סוג של פקשוס אבל אפשר גם להגיד, לא נותנים בכלל כמו שקורה בכל מדינת ישראל. זה כלל שגם הוא מרחיק לכת, בעבר לא נתנו את המספרים האלו זה המדינה החליטה לעשות את זה. אין לנו דרך אחרת המספרים ירדו ברמה כזאת שאנחנו היינו צריכים לתת על הרבה מאוד גנים את התוספת הזאתי. לא הייתה שום אפשרות לעשות. ללא כל קשר למצב הכלכלי אני אומרת כרגע, וזה, וזה,

דובר: אז, אז בלי שרואים? או יהיה פיטורים? או גם וגם?

ד"ר גלית שאול: כן, כמובן. קבעו וועדה מקצועית יש קריטריונים. ה-,

מדליה הדס: הקריטריונים, השינוי בקריטריונים עשרים ושש ילדים הוא קריטריון (לא ברור) יגיע לשולחן הזה (לא ברור) בכלל? זה המנדט על השולחן הזה? של ההנהלה?

עו"ד עמית בן צבי: עוד שיגיע כן או לא, זה עניין אחר. אבל האם זה מנדט,

מדליה הדס: כי, אני מניחה שיש פה מה להגיד גם ברמה אישית אבל אם זה לא,

ד"ר גלית שאול: אפשר לשמוע.

מדליה הדס: החלטה שלנו, אז אה,

ד"ר גלית שאול: אפשר לשמוע מה שיש להגיד אני לא, אנחנו לא, אני לא חושבת שצריך לעלות את זה, עמית אתה יכול לבחון את זה. (לא ברור) זה דרכי עבודה של המועצה.

עו"ד עמית בן צבי: אני כבר, אני כבר אומר, האם יש חובה,

ד"ר גלית שאול: (לא ברור) לתת את זה.

לשכת מנכ"ל המועצה

עו"ד עמית בן צבי: לא התשובה היא לא. כל אחד יכול לבקש לעלות אבל זה חלק ממדיניות והתנהלות שבהחלט מועצה יכולה לקבל מה שנקרא בשוטף. פשוט,

ד"ר גלית שאול: אבל נשמח לשמוע אם יש לך התייחסות זה בסדר גמור.

מדליה הדס: אני בכלל לא אוהבת קריטריונים שהם לא אחידים ולא ברורים לכל הישובים. במיוחד שמדובר בכל כך הרבה גנים בכל כך הרבה ילדים, אם קבעו עשרים ושש אני מניחה שהייתה סיבה. ולהתחיל לעשות קריטריון על קריטריון לגן הזה ולגן הזה, זה נשמע לי כמו (לא ברור) בלי סיבה בדרך כלל.

עו"ד עמית בן צבי: אבל זה בדיוק מה שנעשה פה. מכיוון שעל העשרים ושישה קריטריון רוחבי שיווני היה קריטריון עוקף. זאת אומרת את, הילד שלי ושלך קיבל לפי עשרים ושישה אבל אז אני יכולי להגיע לכאן, לא על פי קריטריונים לא לגורם מקצועי, והייתי זוכה בעוד סייעת רק לבן שלי שהיא עוד סייעת ל-, עוד סייעת לגן. זאת אומרת היו כבר שלוש או ארבע סייעות לפעמים.

מדליה הדס: בסדר אבל אנחנו לא מדברים על ה-,

עו"ד עמית בן צבי: לא,

מדליה הדס: אני לא מבינה למה אתה מתכוון, אני מדברת על זה שאנחנו,

עו"ד עמית בן צבי: לא, לא, אבל,

מדליה הדס: אני מעשרים ושש לעשרים ותשע ואומרים עכשיו,

עו"ד עמית בן צבי: לא, הדס, הדס, זה בדיוק,

ד"ר גלית שאול: אנחנו לא מורידים הכלל הוא עשרים ותשע של המדינה.

מדליה הדס: בסדר,

עו"ד עמית בן צבי: הדס.

מדליה הדס: אבל עד היום היה עשרים ושש.

ד"ר גלית שאול: לא עד היום היה זה היה תקופה קצרה,

דובר: עשרים ושש זה היה אצלנו פה.

מדליה הדס: לא. הנה,

עו"ד עמית בן צבי: הדס.

מדליה הדס: הנה זה מה שאני אומרת. בעמק.

(דוברים יחד)

לשכת מנכ"ל המועצה

ד"ר גלית שאול: העמק לא יכול לעמוד בדבר הזה, גם אם אני, גם אם אני, הדס גם אם אנחנו מאוד רוצים אנחנו לא יכולים לעמוד (לא ברור) של העשרים ושש נקודה, ללא כל קשר. אם היית יכולה לתת לי את אותו מספר גנים שאני אעמוד זה, עכשיו לטווח הארוך היינו עושים את זה. אין כרגע אפשרות גם אם אנחנו מאוד רוצים לעמוד בה, להשאיר את המספר הזה כי,

עו"ד עמית בן צבי: אז ה-,

ד"ר גלית שאול: מספר הילדים,

עו"ד עמית בן צבי: אני, אני, אני,

מדליה הדס: אני לא מתווכחת, כי אין גם לי נתונים.

ד"ר גלית שאול: (לא ברור) עשרים ושישה,

מדליה הדס: אין לנו נתונים בפנינו בשביל בכלל לערוך את הדיון הזה. אם מסוגלים לא מסוגלים, אז אני לא, לא יכולה לענות לך אפילו על זה. זה עולה כדיווח אז,

ד"ר גלית שאול: נכון.

מדליה הדס: אז אני לא, בגלל זה שאלתי אם זה מגיע לפה, כי אז (לא ברור) שאנחנו צריכים לקבל הוא אחר לחלוטין.

עו"ד עמית בן צבי: אני,

ד"ר גלית שאול: אבל כל הדיווחים הם,

מדליה הדס: ברור.

ד"ר גלית שאול: הם במקום,

(דוברים יחד)

מדליה הדס: בגלל זה אני עוצרת,

ד"ר גלית שאול: לענות.

מדליה הדס: בגלל זה אני עוצרת את הדיון, כי אני לא יכולה,

עו"ד עמית בן צבי: אז אני,

ד"ר גלית שאול: (לא ברור).

מדליה הדס: אין לי איך להתמודד עם זה.

עו"ד עמית בן צבי: אני רוצה כן להגיד אולי משהו שגלית לא אמרה בכוונה לא בכוונה, גלית בעברה, אני כראשת מועצה נבחרת, לא רוצה לעמוד מול הורים ולהחליט למי כן ומי לא. לא משנה מה נעשה. תוציאו את זה ממני. תקימו וועדה שיהיו שם אנשים לפי קריטריונים. הנחתה

לשכת מנכ"ל המועצה

את אגף החינוך זו הדרך הנכונה לדעתי השקופה וזה הקריטריון המקצועי לאחר מכן אפשר לערער, אגף החינוך אתם אנשי המקצוע אתם יודעים. שם זה יתנהל. ושוב פעם אני לא רוצה להשוות אבל כולנו יודעים שהיו גם דרכים אחרות מהדרך הזו. אני חושב שזו דרך מקצועית נכונה ושקופה.

דובר: אני רוצה להוסיף שני דברים.

דובר 1: תראה אבל בסוף אני רוצה להבין. יהיו שחרורים? יהיו פיטורים או שמניידים בעצם אנשים? או שזה גם וגם?

ד"ר גלית שאול: שוב זה, כנראה שאנחנו נציע גם וגם, ולא יודעת להגיד לך בדיוק. אנחנו נתנו את ההנחיות, אנחנו, זה עוד לא תורגם. הכל יתורגם. אבל כן צריך להגיד שכלל, לאור, הצגנו את זה גם במפגש הקודם. ככלל המועצה לקראת תהליך של התייעלות, בתהליך הזה של ההתייעלות, יהיה, יהיו שינויים פרסונליים, יהיו שינויים בכל המועצה. זה ללא כל קשר כי שנת הלימודים היא מתחילה עכשיו ואי יהיה אפשר לעשות, אחר כך זה, אגב זה לא הנושא היחיד שאנחנו בדקנו, בדקנו את הסיפור הזה של הסייעות לקראת שנה הבאה לאל כל קשר לנושא התקציבי אותו דבר את הנושא של הסעות למשל. גילינו למשל בסיפור של ההסעות המון חוסרים. למשל גילינו שיש ארבע מאות ילדים בעמק הזה ששני ההורים לא רשומים בישוב שאליו נוסעים ואז המועצה לא מקבלת כסף.

עו"ד עמית בן צבי: שאלו הם מתגוררים.

ד"ר גלית שאול: שאלו הם מתגוררים. ואז המועצה לא מקבלת כסף עבור הילד הזה ואז עשינו reaching out לכל המנהלי בתי ספר, לכל ההורים כדי לבדוק באיזה דרך גילינו שהכסף שנגבה מהורים עבור הנסיעה שהיא לא למקום אליו הם שייכים לפי, איך זה נקרא? אזורי רישום.

דובר: אזור מיקום ישוב.

ד"ר גלית שאול: לא נגבה בשנה שעברה. אז אנחנו גם ביקשנו לגבות את זה וגם, זאת אומרת חידשנו את הגבייה וגם הדגשנו גם בפני הורים שאם הם שולחים למקומות הלא, שהם לא, רשומים והם יצטרכו לשלם את הסכום הזה, מתוך הבנה אחת וצריך לשים את זה פה על השולחן התקצוב של משרד החינוך את נושא ההסעות, הוא מאוד מאוד בחוסר. כלומר גם אם אוטובוס שלם נוסע, מלא ילדים שמקבלים עליהם תשלום עדיין אנחנו חסרים משהו כמו שישים שקלים לאוטובוס, נדמה לי משהו כזה. הרבה יותר?

דובר: (לא ברור).

ד"ר גלית שאול: הלוך ושוב. שאוטובוס של חמישים ושלושה,

מנשה דויד: אוטובוס מלא אנחנו מקבלים עשרה שקלים (לא ברור) כיתה. חמישים שקלים זה חמש מאות שקל ליום. תכפילו בעשרה זה הסעה בבוקר ושני פיזורים בצהריים. אין דבר כזה (לא ברור).

לשכת מנכ"ל המועצה

ד"ר גלית שאול: ואצלנו בעמק חפר זה לא שני פיזורים זה לפעמים ארבעה. עכשיו זה סוגייה שנמצאת בכל המועצות האזוריות, בסדר? סוגייה שנמצאת על סדר היום ואנחנו, אני כבר דיברתי עם הרבה אנשים גם משרד החינוך וגם עם מרכז המועצות. סוגייה שקשורה להרבה. היא לא נפתרת ואנחנו אומרים לפחות במה שאפשר, מה זה מה שאפשר? מנשה דיבר על שתי הסעות יש לנו פה בעמק. בתי ספר שיש להם ארבע הסעות. אוקי? אחת אחרי השנייה.

דובר: החזרות.

ד"ר גלית שאול: ארבע, החזרות אה,

דובר: פיזורים.

ד"ר גלית שאול: כן. פיזורים הביתה. בשעת הצהריים. אנחנו כבר דיברנו עם מנהלי בתי הספר להתכנס לשתי ההסעות האלו כי כמובן שארבע זה הרבה יותר יקר מאשר שתי הסעות.

דוברת: אם האוטובוסים לא מלאים.

דובר: יש לי חבר מחצבה,

ד"ר גלית שאול: ואוטובוסים לא מלאים. בדיוק.

דובר: אני יכול לתת לכם עוד הרבה אבנים להפוך.

ד"ר גלית שאול: מה זה?

דובר: יש לי חבר מחצבה, אני אביא לכם הרבה אבנים להפוך.

ד"ר גלית שאול: הרבה אבנים להפוך אבל זה רק, צריך להגיד את זה שזה נכון שזה, נתפס אולי כקשור לתהליך שנמצא במועצה אבל הוא ללא כל קשר התהליך, בסיפור הכלכלי אבל ללא כל קשר שם. כי מנגד, בסיפור של ההתחדשות בחינוך אנחנו כרגע משקיעים כמה מיליונים טובים כי אנחנו מבינים שחייבים להמשיך את הדבר הזה וזה בניגוד למקום הזה שאנחנו צריכים להתייעל ולהוריד בהשקעות כי אנחנו שמים את זה על סדר היום דברים שלא, שלא נעשו קודם, או דברים שאנחנו רוצים להרחיב את השימוש בהם, את ההשתתפות של המועצה בהם. ועוד, וכן הלאה, וכן הלאה. זהו, היה לי חשוב לדווח את זה כי יש הרבה מאוד קולות מסביבנו, שעולים, סביב ה-, תראו צריך להגיד ככה, כל אבן שהופכים היא בדרך כלל אה, לא נאכל אחד כזה, עולה אחד אחר, אז יש דברים שהם מגיעים לשולחן והם, ומחייבים פתרון. אני חושבת שכל עוד שלמים עם השינויים שמציעים, ומציעים אותה בצורה כמו שעמית אמר קודם שהיא ניתן להסביר אותה, היא שקופה היא, היא ברורה והיא מייצרת קו אחיד בין התושבים היא לא מייצרת, אני לא חושבת שאנשי המקצוע שלנו הם לוקים באיזשהו (לא ברור) לאחד כזה או אחד אחר, לא פוליטיקאים אלא אנשי מקצוע. אני חושבת שאנחנו נגיע לשירות יותר טוב ויעיל (לא ברור). זהו מבחינתי, יש עוד מישהו, כן?

דובר: שאלה, עדכון לגבי השדה תעופה. היה לך את המפגש פה, אם את יכולה לתת דוח מצב מה בעצם הוחלט עם השדה תעופה ולאן הולכים?

לשכת מנכ"ל המועצה

ד"ר גלית שאול: צודק. בשבוע שעבר קיימנו פה מפגש לאור ההחלטה שיוקם שדה תעופה במזרח חדרה. החלטה של הוועדה לתשתיות לאומיות חיזקי היה, נאם נאום נלהב נגד. חיזקי משמש כנציג שלו בהקשר הזה. לצערי למרות מטה המאבק סביב הנושא הזה, זה כמובן לא, לא הועיל. לא קרה והוחלט ששדה התעופה יהיה באזור הזה. אנחנו בעמק כבר לפני מספר חודשים התחברנו למטה המאבק כחלק מהעבודה ביחד עם מועצה אזורית מנשה, ביחד עם חדרה. ביחד עם,

דובר: פרדס חנה.

ד"ר גלית שאול: פרדס חנה, ישובים מהאזור שאנחנו כולנו מאמינים, ליכין, ואנחנו כולנו מאמינים שזה לא, זה מיקום שהוא שגוי. שכמובן צריך להגיד על סדר היום האמירה מאוד מאוד חזקה שהאלטרנטיבה של לקחת את השדה תעופה הזה משם היא לא להעביר אותו (לא ברור) אלא האלטרנטיבה היא,

דובר1: נקווה שיש, יש, יש את האלטרנטיבות שאנחנו מדברים עליהם. אחת זו חלופת אפס, של פיזור שימושים והשנייה זה להשאיר את השדה בהרצליה.

ד"ר גלית שאול: במקום הקיי- על החופי,

דובר1: כשהאפשרות היא בעצם להשאיר את השדה עם בניוי של ששת אלפים יחידות פלוס, כל הוויכוח על השדה בהרצליה כמו שאנחנו אומרים כל הזמן הוא לא וויכוח על שדה תעופה בכלל. (לא ברור) שבעים וארבע הוא וויכוח על נדל"ן (לא ברור) רוצה.

ד"ר גלית שאול: ולכן אנחנו, אנחנו כחלק מהמאבק הזה מבינים שהוא משפיע על מזרח העמק וצריך להגיד באופן כללי, לדעתי גם על כל העמק. כי זה לא רק ההמראות והנחיתות שיהיו באזור ההוא זה גם יהיה אזור אימונים שיעופו, יהיו פה מעל הראש של כולנו זה יהיה הכי קרוב והכי זמין, אנחנו בהקשר הזה החזרנו את עבודת מטה המאבק שהייתה סביב, שהייתה סביב שדה התעופה,

דובר2: בית הלוי.

ד"ר גלית שאול: בבית הלוי, חלופה של שדה תעופה בבית הלוי. ישבו כאן אנשים שהיו במאבק הקודם פלוס נציגי הישובים של מזרח העמק. באופן דיי בולט הבנו שאנשים שרוצים להיות מעורבים זה אנשים שהם יותר בעלי עניין שמרגישים את זה קרוב. וזה בסדר גמור. ולכן שיטת הפעולה תהיה קצת שונה. יהיו אנשים אחרים, הישובים בעצם ממנים כל ישוב את האנשים שככה מעורבים יותר, מנוסים יותר והמועצה מבחינתה מתכוונת חלק מקביל, באמת אה, (לא ברור) למאבק ביחד עם כל הישובים האחרים. אבל כן בשונה מהמאבק הקודם שאנחנו היינו בו לבד, (לא ברור) אנחנו פה חלק מצוות וחדרה ומנשה שהם מושפעות יותר מאיתנו, כמובן לוקחות את (לא ברור). הנציג שלנו בהקשר הזה הוא חיזקי, ומתחילים לקדם הרי לטובת התושבים.

דוברת: לקחתם בחשבון גם את החלופה לזה שלא יהיה שמה שדה תעופה?

לשכת מנכ"ל המועצה

דובר: שמה?

דוברת 1: שלא יהיה שדה תעופה.

דוברת: שגם, אם לא יהיה שדה תעופה זה לא שהשדות. שחדרה מה שלדעתי,

דובר: מה שיש בחדרה, יש את ה-, יש את ההקמה של קריית אליעזר.

דוברת 2: של בית אליעזר.

דוברת: שזה, יש שמה ההצעה לעוד איזה עשרים אלף (לא ברור).

דוברת 1: אנחנו לא, אנחנו לא מביעים עמדה. בחדרה יש מטה מאבק נגד התמ"ל. הוא מתעסק עם העניינים של התמ"ל. יש מטה מאבק בחדרה נגד התת"ל שזה בעצם המטה מאבק שאנחנו מחוברים אליו במסגרת המטה המשותף של הרשויות נגד שדה התעופה. רק להבהיר שההסכמה בין הרשויות היא שאנחנו פועלים תחת הכותרת לא לשדה תעופה בשרון. כלומר אין גם מצב שבו ינסו לדחוף את שדה התעופה משם דרומה וכך אלה. אז האמירה היא אמירה של לא לשדה תעופה בשרון. אמרתי או בחלופת אפס, או בהשארת שדה התעופה בהרצליה.

דוברת 1: לגבי הבית ספר החדש, התקדם משהו,

ד"ר גלית שאול: שורשים?

דוברת 1: (לא ברור) חקלאים.

ד"ר גלית שאול: אנחנו כרגע בסיום של, נמצאים בהליך של בנייה ושל הכשרת (לא ברור). נמצאים עדיין בתהליכים של הקניית סמל מוסד מול משרד החינוך. יש וועדת היגוי שתהיה גם בהקשר לזה.

דוברת 1: מנהלת,

ד"ר גלית שאול: לא יכולה להגיד,

דוברת 1: מנהלת יש כבר?

ד"ר גלית שאול: לא.

דובר: איפה זה מציב את המרכז הקהילתי, אני כבר כתבתי לכם. אני חושב שהדיון הזה קודם כל הוא על ה-, אני חושב שאחד הבעיות (לא ברור) בישיבת המעצה.

ד"ר גלית שאול: שמה? סליחה?

דוברת 1: במליאת המועצה.

דובר: במליאת המועצה לא, הדיון היה בעיני דיון פחות טוב פחות, (לא ברור) היה קשה מאוד לקבל נתונים, לראות נתונים ולקבל החלטות. ואני חשוב שאחת הבעיות היא שלא הצלחתם

לשכת מנכ"ל המועצה

(לא ברור) אני חושב שיכולתם לקבל כמה טיפים בהצגת הנופים, אם זה היה עולה כמה, (לא ברור). זה דבר אחד, דבר שני, עניינית,

דובר2: זה היה חריג, כי זה היה בסוף,

דובר: לא אבל זה, זה, דיון מאוד מאוד עקרוני. זה לא דיון (לא ברור). זה דיון מאוד עקרוני. וכשמקבלים החלטות כמו שאני מקבל החלטות אני רואה נתונים, רואה אותם מבין אותם.

ד"ר גלית שאול: אמ המ.

דובר: עומק.

ד"ר גלית שאול: צודק.

דובר: ושואל שאלות, בדיון הזה לא היה ניתן לבצע דיון איכותני ואמיתי, הייתה כאן הצגה של יועץ חיזוני, לכאן ולכאן הייתה הצגה פחות טובה. עכשיו אני לא הבנתי בסיכום לאן לוקחים את הדבר הזה? מה, לאן ממשיכים? מה התהליך? זה, זה אירוע, זה לא רק אירוע, זה אירוע דרמטי. אירוע דרמטי לפחות בהתנהלות הפורמאלית (לא ברור) בלתי פורמאלית.

ד"ר גלית שאול: אמ המ.

דובר: אני יצאתי מאוד לא, ברור, שדברים לא, לא ברורים לי לאן לוקחים את זה קדימה ומה המשך,

ד"ר גלית שאול: אז יש פה כמה מרכיבים אתה, קודם כל צודק בנושא (לא ברור) מפאת קוצר הזמנים בגלל שהיו לוחות זמנים שחייבו אותנו לעשות את זה כבר בהקשר הזה, העבודה היא בכמה מישורים קודם כל צריך להגיד למי שלא יודע יעל עוזבת את התפקיד שלה. יצא מרכז שבזמן הקרוב שמישהו מכס (לא ברור) להציע מכרז כרגע בעיצומו. התפקיד של מול המרכז הקהילתי ואני יותר מרוצה לקוות שמי שיכנס או יכנס, שיכנסו אנשים ראויים שירצו בעצם לנהל את התהליך הזה כמו שצריך זה שינוי מאוד רחב במבנה הארגוני, וצריך לעשות שם הרבה מאוד עבודה ויעל אמרה חד משמעית היא כרגע אחת הסיבות שהיא גם הבינה שזה, זה, היא לא בתהליך הזה. זה גם אחת הסיבות שהדבר הזה לא עולה. (לא ברור) וזה בסדר, זה הרבה שנים שהיא נמצאת בתוך המקום הזה לא היה לה קל ו-, זה אחד. שתיים, אנחנו נמצאים בהליך של בחינה מול כל הישובים באופן פרטני. גם רצינו שהישובים, אחת הבעיות היא כזאת. בוא נגיד ככה, כשמציגים משהו שהוא לא שלם אז אנשים רוצים לדעת מה שלם. וכשמציגים משהו שהוא כבר שלם אנשים לא מבינים איך הם לא ידעו שהתהליך הזה קורה. היה לנו חשוב להביא למודעות לאנשים לציבור, שהתהליך הזה קורה. אני קיבלתי ממה ששמעתי מאנשים שלא ידו בכלל שזה קורה ולכן אמרתי חשוב להציף את זה דווקא במליאה, שאנשים ידעו, יתייחסו, יעורר שיח. היה לנו ברור שחייבים פה שיח בהקשר הזה וזה עורר. זה מתחיל לעורר שיח בישובים. זה מתחיל לעורר איזושהי חשיבה כי צריך להגיד בהקשר הזה באופן מאוד מאוד מובהק, אנחנו אמרתי את זה גם, קיבלנו כירושה שצריך לטפל בנושא הזה. לא באנו עם אג'נדה בהקשר הזה אני לא יכולה להגיד לך, רציתי שהמרכזים הקהילתיים יהיו כך או אחרת. לא

לשכת מנכ"ל המועצה

הייתי במקום הזה. ולכן השיח הזה הוא גם מאפשר לנו לראות מה הרצון של הישובים. ביחד עם הסיפור של הדו רובדי אנחנו מבינים יותר ויותר שמרכז קהילתי הוא קהילה. חשוב שהקהילה תהיה שותפה. לכן קיבלנו כהחלטה להתחיל את השיח מול הישובים. אני אגיד לך שאני שומעת דברים שונים ממה שחשבתי בזה. וזה לגמרי בסדר. אם חשבנו כל הזמן שלא יודעת ים חפר ירצו להיות עם חוף חפר, אני רואה שבכל להם רוצים להיות הרבה יותר עם אה, דובר: שפלה.

ד"ר גלית שאול: שפלת חפר.

דובר1: לא מרכז.

ד"ר גלית שאול: וזה בסדר. מרכז חפר.

דוברת: מרכז.

ד"ר גלית שאול: סליחה מרכז חפר.

דובר: זה מבבל.

ד"ר גלית שאול: ששפלת חפר בכלל רוצים את,

דובר: כל העמק חפר הזה.

ד"ר גלית שאול: עכשיו אנחנו,

דוברת: צריך ללמוד (לא ברור).

ד"ר גלית שאול: אנחנו אה, אנחנו חשבנו טיפה אחרת. אז מה? אז הישובים רוצים משהו אחר. אין לי שום בעיה בכלל שאני רוצה שמרכז קהילתי באמת ישרת את הקהילה שלו. שאנשים בדיוק כמו שאתמול חשבתי להגיד ליד חנה שביקשו ממני לעבור משפלת חפר לצפון חפר, חשבתי להגיד להם לא. חשבתי שזה מאוד נכון. לקהילה להרגיש עם מי היא רוצה להיות. כל עוד כמובן שאנחנו מאפשרים למרכזים לעמוד בתקציבים שלהם וכו'. אז אנחנו נמצאים עכשיו בתהליך של בחינה. של איסוף של הדברים. עבודה מול (לא ברור). בחינה מול שני המודלים. כי גם לזה יש משמעות. יש,

דובר: אז למה הצבענו לה? למה התחלנו, למה הייתה הצבעה?

ד"ר גלית שאול: הצבענו על זה שאנחנו,

דובר: תני לי רגע גלית.

ד"ר גלית שאול: כן?

דובר: מה שהיה לנו מאוד דחוף זה להתקדם עם בת חפר.

ד"ר גלית שאול: כן.

לשכת מנכ"ל המועצה

דובר: בסדר? עם הנושא הזה שהמרכז הקהילתי בבת חפר,

ד"ר גלית שאול: יהיה אותו,

דובר: הניהול של, של, שלנו. של המועצה האזורית בעצם, הוא היה גירעוני כל הזמן למרות תוכניות הבראה כאלו ואחרות לאורך השנים. כל הזמן המשיך לצבור גירעון. ובמצב הנוכחי של המועצה, זה לא היה נכון לדחות את זה ולדחות את זה, ולדחות את זה כשכולם יודעים מה הפתרון כבר מלפני הבחירות, ודחו את החלטה לאחרי הבחירות. אבל היינו חייבים איזושהי החלטת מליאה על זה. בסדר? אז קיבלנו החלטה שמאפשרת להוציא את בת חפר, או בוא נגיד אפשר להגיד (לא ברור) במידה רבה, לסגור את השלוחה בבת חפר ולתת לישוב להפעיל שמה, אה פעילות,

ד"ר גלית שאול: באופן אוטונומי,

דובר: באופן אוטונומי פעילות (לא ברור).

דובר1: הייתה כבר קבלת החלטה מאוד ממוקדת על הדבר הזה.

ד"ר גלית שאול: נכון אבל אי אפשר לקבל החלטה בבת חפר. חבריה צריך להבין אנחנו, יש פה מועצה.

דובר1: כן אז עוד לא,

ד"ר גלית שאול: אישרנו שני דגמים.

דובר1: אז עוד לא, אז עוד לא, עוד לא סיכמתם את ה-

ד"ר גלית שאול: אבל השארנו שני דגמים וזה אפשר שיח לכל הישובים להחליט האם הדגם הזה, כי אם אתה היית מקבל רק לבת חפר, אומרים מה זה רק לבת חפר נתת ככה ולנו אתה לא נותן את האפשרות.

דובר1: הבנתי.

ד"ר גלית שאול: נתנו את האפשרות בין שני דגמים או דגם הזה של בת חפר, ושגם ויתקין עובדים פחות או יותר לפיו, חוף חפר ואפשרות של הדגם השני. וזה בסדר לתת, לתת את ההזדמנות הזאת. זה לא כמו שאמרתי לא הייתה שום החלטה שחייבה לאיזושהו משהו או שקבעה, מעכשיו אנחנו נפעל כך או אחרת. היה ברור שצריך לצמצם את מספר השלוחות כי מספר השלוחות הוא גבוה מדיי יחסית מבחינת בתי אב. גבוה מדיי למספרים שאפשר בכלל לעמוד בהם. גם מבחינת כוח אדם. היה ברור שצריך, תראו, אנחנו נמצאים עכשיו זה, אתם, זה הנהלה. אוקי? אנחנו חלק מאותה הנהלה. אתם צריכים להבין אנחנו נמצאים פה במועצה עכשיו בשלב של חצי שנה אחרי הבחירות. עם כמויות של אתגרים בכל כיוון שהוא, גם תקציביים, גם ניהוליים. לא לכל סוגיה אנחנו יכולים להיכנס באותה עוצמה מבחינת דחיפות, מבחינת אה זה, אנחנו מנסים לעשות את מה, במה שאפשר במסגרת ה-, העשרים וארבע שעות שקיימות לנו ביממה. אנחנו, אני חושבת מקבלים את ההחלטות בצורה הכי שקופה, הכי

לשכת מנכ"ל המועצה

מאפשרת, ואנחנו גם לא, לא את הכל יודעים. אנחנו בודקים אותה. יכול להיות שנקבל אוטוטו עוד משהו, אז נלך ל-, נמשיך עם זה. אתה רואה שאנחנו כל הזמן לומדים. למדנו ביום חמישי אצלך.

עו"ד עמית בן צבי: בסופו של דבר, המודל, אה,

ד"ר גלית שאול: זה תהליכים.

עו"ד עמית בן צבי: לקחת ואמרת שזו החלטה דרמטית, אני לא חושב. היא דרמטית למי שיבחר בדרמה כמו, כמו בת חפר שהם אמרו זה טוב לנו. בסופו של דבר ה-, ההחלטה באה ואמרת מי שרוצה להמשיך כאתמול שלשום, ימשיך אז היא ממש לא דרמטית. בעיקר חוף חפר ויתקין ובת חפר, הם אמרו אנחנו רוצים לחשוב אחרת. שם זה דרמטי אנחנו זורמים איתם. כל היתר יכולים להמשיך עם מה שזה היה.

דוברת: אבל אני,

(דוברים יחד)

עו"ד עמית בן צבי: אבל אה,

דוברת: ברגע שאתה אומר יכולים ולא, אתה מפרק,

עו"ד עמית בן צבי: ממש לא. לא, אבל שלוחה שהיא לא ויתקין, ולא בת חפר,

דוברת: אני לא בטוחה זו החלטה יישובית. יותר מזה, שפתחת את זה להחלטה יישובית. פתאום יכולים להיות פה ארבעים,

עו"ד עמית בן צבי: עכשיו אתם צריכים לברך את זה.

דוברת: לא.

דוברת 1: לא.

עו"ד עמית בן צבי: אוקי. בסדר.

ד"ר גלית שאול: אחד הדברים שעלו,

עו"ד עמית בן צבי: לברך.

ד"ר גלית שאול: בדו הרובדי.

(דוברים יחד)

עו"ד עמית בן צבי: בארותיים, עולש, בארותיים, עולש

ד"ר גלית שאול: אחד הדברים שעלו זה הרצון של האנשים לקחת את אותו הנושא,

דוברת: נו, בארותיים עולש?

לשכת מנכ"ל המועצה

עו"ד עמית בן צבי: עולש שיביאו ויחליטו, לי, כ-, כישוב אם זה מתאים.

דוברת: נכון.

עו"ד עמית בן צבי: או לא מתאים.

דוברת: מעולה עמית אבל אתה יודע מה קורה בבורגתא חניאל באותו רגע? הם נשארים בלי תקציב תרבות.

עו"ד עמית בן צבי: ה-, ה-.

דוברת: זה,

עו"ד עמית בן צבי: רגע, אז מה, אז, אז, אוקי. אז מה? אז אנחנו,

דוברת: (לא ברור).

עו"ד עמית בן צבי: נאנוס ישובים שבאים ואומרים,

דוברת: לא נאנוס.

עו"ד עמית בן צבי: אנחנו חושבים אחרת?

דוברת: לפעמים אתה צריך להיות המבוגר האחראי.

עו"ד עמית בן צבי: אוקי בסדר.

דוברת: אין מה לעשות.

עו"ד עמית בן צבי: בסדר.

דוברת: אתה לא יכול,

(דוברים יחד)

עו"ד עמית בן צבי: אז, אז,

דוברת: ואם,

ד"ר גלית שאול: לכן קבענו ארבעה. ולכן אמרנו שזה יהיה בדרך הזו בדרך אחרת זה יהיה.

דוברת: ויש לך איזושהי אגינדה מאחורי זה, אז אתה לא,

עו"ד עמית בן צבי: אז בואו, בוא נגלה סוד ידוע. בוא נגלה סוד ידוע.

דוברת: כמו שאתה לא אומר שלי, לשלוח את הילד שלי לבית ספר, בצד השני של העמק. כי יש אזורי רישום. יכול להיות שזה,

עו"ד עמית בן צבי: אז בואו נגלה סוד ידוע, מה קרה עד עכשיו בדיוק שתי השלוחות שידענו שהם רוצות אחרת הם שם וכל היתר לא.

לשכת מנכ"ל המועצה

דוברת: כל הדברים הבולטים.

(דוברים יחד)

הילה: לא עמית, עמית.

(דוברים יחד)

עו"ד עמית בן צבי: מי ש- רגע שנייה. לא, רגע רגע שנייה, שנייה. לא יכול להיות, יכול להיות.
רגע, רגע, רגע שנייה.

הילה: (לא ברור) בחוסר אחריות,

עו"ד עמית בן צבי: שנייה.

הילה: קיבל פרס. והמרכז הקהילתי,

דוברת: נכון.

הילה: של צפון חפר, אנשים מאוד מאוד ממורמרים על ההחלטה הזאתי, ומרגישים שלא ניתן להם איזה, את ההזדמנות הפיירית באמת להגיע ולהביע את דעתם. וההרגשה היא שבאמת שמי שהיה בסדר, אז הוא קיבל הוא ישלם עכשיו את החוב של מי שהיה לא בסדר וגם נשאר עם מתנה. הם (לא ברור).

עו"ד עמית בן צבי: וזה שני, הילה זה שני דיונים שונים.

הילה: שני יושבים נשאר,

עו"ד עמית בן צבי: זה שני דיונים.

הילה: אחד נשאר עם חדר כושר, ואחד נשאר עם מבנה משופץ, וכל השאר יחפשו,

עו"ד עמית בן צבי: זה שני דיונים שונים.

הילה: יחפשו (לא ברור).

עו"ד עמית בן צבי: שהם לא קשורים ל-, לפורמט. הם שני דיונים שונים. אפשר לקבל ביקורת אבל זה דיון הוא לא קשור אחד לשני.

ד"ר גלית שאול: את יודעת למה עשינו את זה?

הילה: למה לא קשור?

ד"ר גלית שאול: כי רצינו להפסיק את ההחלטה הקודמת שאמרה לשני היושבים הספציפיים האלו כל חוב שיהיה לכם נכסה אותו. זה הייתה החלטה של ראש המועצה הקודם.

הילה: אז אפשר להגיד את זה.

ד"ר גלית שאול: נו?

לשכת מנכ"ל המועצה

הילה: בלי לתת עכשיו את ה-

דובר: למתן את זה.

ד"ר גלית שאול: אבל מה לעשות? אבל מה לעשות? זה חלק מתוכנית הבראה שנפלה עלינו, ש-, והגענו לתפקיד ואמרו לנו אוקי יש פה זה, צריך לפתור את זה.

הילה: אפשר היה לפרוס להם את החוב גם.

דובר1: למי זה להם? למי לפרוס?

ד"ר גלית שאול: זה שייך ל-,

דובר1: רגע שנייה, שנייה. תן לי רגע. כי זה פשוט, יש פה משהו.

מדליה הדס: לעמק חפר.

דובר1: כמו מקודם שאמרתי בבדיחה אבל באמת יש פה משהו מבלבל, וצריך לא להתבלבל. בסדר אז למי לפרוס את החוב? לבת חפר?

מדליה הדס: כן.

דובר1: החוב לא של בת חפר.

עו"ד עמית בן צבי: לוועד?

ד"ר גלית שאול: הוא של הישוב שלך.

דובר1: החוב לא של בת חפר.

מדליה הדס: תראה אבל הנכס כן.

דובר1: איזה נכס? זה לא (לא ברור) נכס. הכסף הזה.

מדליה הדס: יש נכס משופץ.

דובר1: להיפך הם ביטלו,

(דוברים יחד)

ד"ר גלית שאול: של המועצה.

דובר: של המועצה.

דובר2: יש נכס שצריך לשפץ אותו,

ד"ר גלית שאול: של המועצה,

דובר2: שהוא נמצא במצב קטסטרופלי.

לשכת מנכ"ל המועצה

דובר 1: לא גם זה לא שלנו.

ד"ר גלית שאול: הוא שייך למועצה.

דובר 1: (לא ברור) למועצה.

ד"ר גלית שאול: ויש, אמירה של ראשי, של ראש המועצה הקודם שאמר גם לאלו וגם לאלו כל גירעון שיהיה לכם אני מכסה אותו.

דובר 1: זה מבלבל באמת אבל,

ד"ר גלית שאול: בזה הרגע זה הפסיק.

דובר 1: אבל החוב לא בת חפר. בת חפר לא קיבלו מתנה. המועצה התנהלה בצורה,

עו"ד עמית בן צבי: מסוימת.

דובר 1: מסוימת. לא, אני לא רוצה,

עו"ד עמית בן צבי: שגרמה לגירעון.

דובר 1: כן. שגרמה לגירעון והגירעון הוא על מי שניהל את זה, על המועצה. ולא על מישהו אחר.

דובר 2: ואם,

דובר 1: אי אפשר להגיד למישהו אחר קח את הגירעון שלי.

דובר 2: ואם יורשה לי מה שבת חפר עושה כרגע זה גם סוג של אומץ.

ד"ר גלית שאול: נכון.

דובר 2: זה לא דבר פשוט לקחת את זה על עצמך.

ד"ר גלית שאול: להיות משק סגור.

דובר 2: זה לא, זה לא, זה לא דבר פשוט.

עו"ד עמית בן צבי: אני היום,

דובר 2: זו הייתה החלטה כבדת משקל.

עו"ד עמית בן צבי: היום בחלק מהפלטפורמה, חלק מהמדריכים יהיו על בית גינס. אמרתי ליושב ראש בת חפר אתה רוצה שיפוי ממני אחורנית לקבל את זה על דף חלק אין שום בעיה. אתם חותמים כשיפוי למועצה לבית גינס, למרכז הקהילתי כל רבע גירעון שמפה והלאה זה עליך כוועד מקומי. זה דו כיווני. הסתכל אמר, עמית אין בעיה. זה הגבול.

ד"ר גלית שאול: מקודם,

עו"ד עמית בן צבי: עם זה עובדים.

לשכת מנכ"ל המועצה

ד"ר גלית שאול: מקודם זה היה שכל אחד יכול היה לשים כמה עובדים שהוא רוצה, איך שהו ארוצה והמועצה הייתה צריכה לשלם.

עו"ד עמית בן צבי: יש גירעון זה בעיה שלנו. היום פעם ברבעון, פעם ברבעון שלוחה מגיעה לכאן עם המהנדס ואיתי עוקבים בדיוק על המצב התקציבי, תזרמי.

דובר: גזבר.

עו"ד עמית בן צבי: גזבר, סליחה. גזבר. לא אחרי שנה שנתיים פתאום חצי מיליון, מיליון תתמודדו עם זה. עכשיו השולחות מבקשות את זה, אנא תבקרו אותנו. תבקרו אותנו תדרשו מאיתנו זה לא היה וקיבלנו,

דובר1: וכן צריך להגיד ושלוחות צפון חפר היא לא היחידה גם יש עוד שלוחות שהתנהלו בצורה מאוד מאוד אחראית, וכל (לא ברור)

(דוברים יחד)

דובר1: נכנסו לגירעון.

עו"ד עמית בן צבי: והזכות היא,

דובר1: אבל,

עו"ד עמית בן צבי: הזכות היא שלנו.

דובר1: לאט, לאט, שרפו רזרבות עוד מתקופת הצהרונים היקרים. אוקי? זאת אומרת ההתנהלות היא גירעונית למרות שהם עדיין לא בגירעון. אם זה ברור (לא ברור).

מדליה הדס: אני, אוקי זה ה-, זה שיש בעיה במערכת של,

ד"ר גלית שאול: אנחנו חייבים לסיים.

עו"ד עמית בן צבי: כן.

ד"ר גלית שאול: יש לנו עוד ה-,

מדליה הדס: אין מחלוקת על זה.

(דוברים יחד)

מדליה הדס: יש לי שאלה אחרונה על הקווים הצהובים.

ד"ר גלית שאול: הם עדיין קיימים, מי שאחראי על הקווים היה, כמו,

מדליה הדס: כן.

ד"ר גלית שאול: יש את (לא ברור).

מדליה הדס: יצרו איזושהי פרוצדורה שממש הלידה בין ה-,

לשכת מנכ"ל המועצה

ד"ר גלית שאול: למה את צריכה לשאול את זה בישיבת הנהלה, בואי נדבר אחרי זה.

מדליה הדס: אה כי...

ד"ר גלית שאול: היא לא, היא לא קשורה ל-, היא לא קשורה לקווים. היא קשורה לשירות שנותנת מחלקת הנוער מול הרכזים. (לא ברור) להשלים עם זה.

עו"ד עמית בן צבי: חברים תודה רבה לכם.